

A TEXT FOR THE TAMIL S. S. C. EXAM - 1941.

THIRUKKURAL

TEN CHAPTERS (49—58)

EDITED WITH
EXPLANATORY NOTES
ENGLISH TRANSLATION
AND
LIFE OF THE AUTHOR.

BY
V. T. SAMBANDHAN.

THAMIL PANDIT: THE JAFFNA HINDU COLLEGE.
EDITOR: "INTHUSATHANAM"
COMMENTATOR ON CAMBRIDGE THAMIL SELECTIONS
AUTHOR OF A SERIES OF THAML READERS ETC.

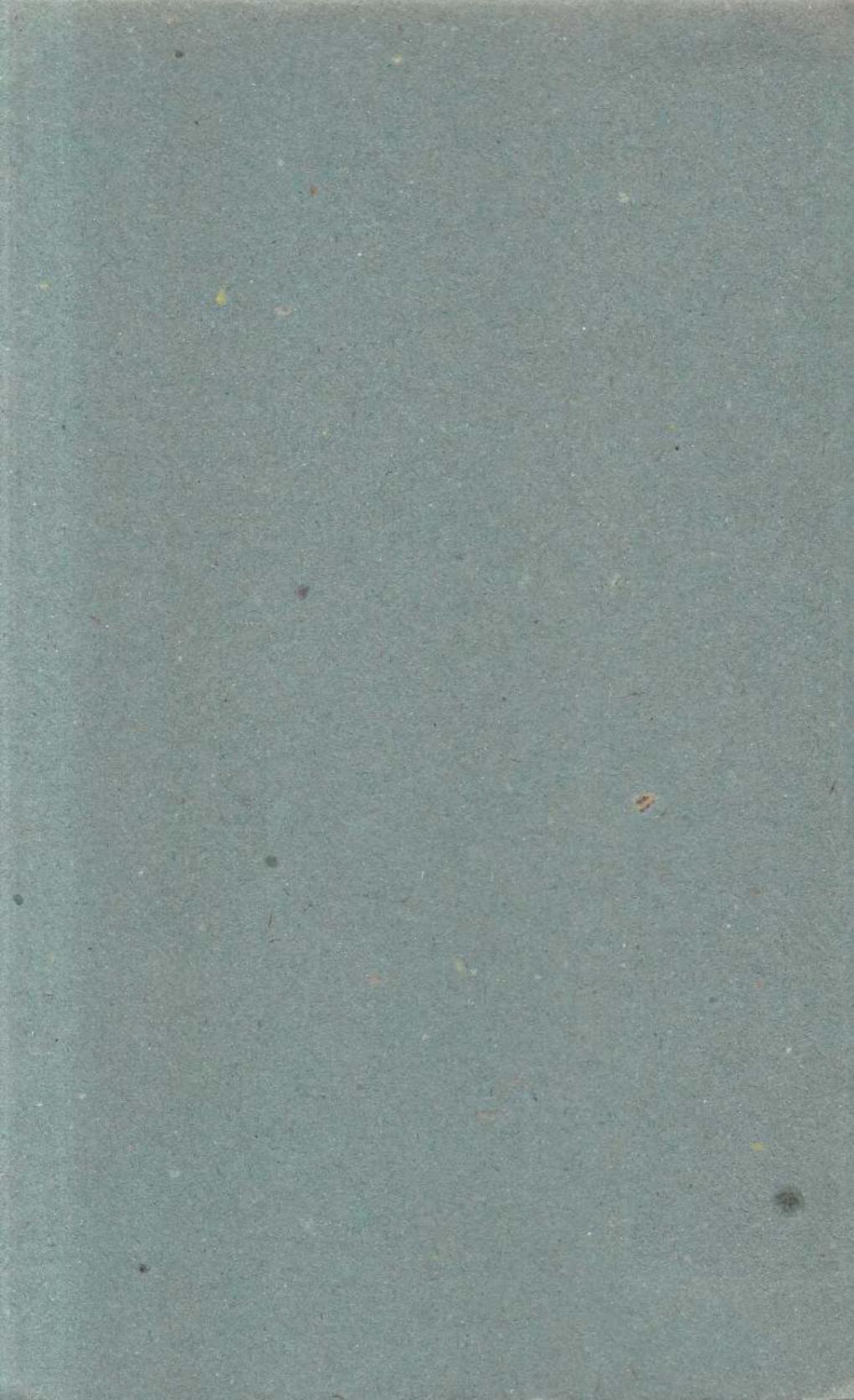
Published by
S. S. SANMUGANATHAN & SONS,
JAFFNA.

[Price 50 Cts.

894.8 III
திருக்குறள்

1940.

(Copy-right Registered)

21-०

T. Thambyapillai
 St. Patrick's College
த ரு க் கு ற ள்
 Jaffna
 பத்ததிகாரம் (49-58).

T. Thambyapillai

இ வை

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரித் தமிழ்ப்போதகாசிரியரும்
 இந்துசாதனப் பத்திரிகாசிரியருமாகிய

ம. வே. திருநூனசம்பந்தப்பிள்ளை

வகுத்த

பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷவுரை
 நுலாசிரியர் வரலாறு என்பனவற்றேடு
 ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புஞ் சேர்த்து

யாழ்ப்பாணம்

தங்கள்

திருநூன் சம்பந்தப் பொதகாசிரியர் நூல்

பூர்வ சங்கமுகாந்த அச்சியந்திரசாலையில்
 அச்சிடப் பெற்றது.

விக்கிரம ஒபு சித்திரைய்.

1940.

21-ம் வருடப் பதிப்பு]

[விலை சதம் 50.

(Copy-Right Registered.)

PRINTED AT
SRI SANMUGANATHA PRESS,
JAFFNA.

திருக்குறள் நூலாசிரியர் வரலாறு.

தமிழ்வேதமெனச் சொல்லப்படுவதும் சங்கவிலக்கியங்க
சனுட் சிரத்தானமாயுள்ளதுமான திருக்குறள் தெய்வப் புல
ஸமைத் திருவள்ளுவநாயனால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இது
குறள் வெண்பாவால் யாக்கப்பெற்றமையின் குறளென்றுயிற்று.
திருக்குறளேன்பது அழகியகுறள் வெண்பாவையுடையதென
அன்மொழித்தொகையாய் நூலிற்குக் காரணக்குறியாயது.
இந்நால் திருவள்ளுவாராற் செய்யப்பட்டமையின் திருவள்ளு
வர் எனவும், அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் முப்பாலுடை
மையால் முப்பானால் எனவும், இருக்கு யசர் சாமம் அதர்
வணம் என்னும் நான்கு தொன்மறைக்கும் பின்மறையாய்த்
தோன்றியமையால் உத்தரவேதம் எனவும், தெய்வவருளாற்
பிறக்கமையால், தேய்வங்கால் எனவும், பொய்யாமொழியாய் உலகில்
நிகழ்கலால் போய்யாமொழி எனவும், வேம்புங் கீவும்
போல வெஞ்சொற்—ஏங்குதலின்றி வழிநனி பயக்குமென்—
ஞேந்படைக் கிழவியின் வாயுதுத்தருளிச் செய்தலின் வாயுறை
வாழ்த்து எனவும், மறைவாய் பொருளைத் தமிழாற் கூறுகின்
றமையின் தமிழ்மறை எனவும், அந்தனர் அரசர் வணிகர்
வேளாளர் என்னும் நான்கு வருணத்தாரும் மற்றைச் சங்கர
சாதியா குட்பட்ட நன்மக்களும் ஒத்தக்கப்பொதுவியல்புடை
மையாற் போதுமறை எனவும் பல நாமங்களாற் கூறப்படும்.
திருவள்ளுவர் கருத்தாவாகுபெயர்.

இத்திருக்குறள் கடைச்சங்கத்தில் உக்கரப்பெருவழுதி என்னும் பாண்டியனிருந்து கேட்ப அரங்கேறியது. பாண்டிய னும் கடைச்சங்கப் புலவருங் கீழிருந்து வணங்கிக் கேட்ப,
திருவள்ளுவர் இத்தமிழ்வேதத்தை அரங்கேற்றினாரென்பது
“திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோ—கிருத்தகு நற்பலகை
யொக்க—விருக்க—வுருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி,
வொருக்கவோ வென்றேதோர் சொல்” என்னும் வெண்பாவா
லறியத்தகும். கடைச்சங்கப்புலவரானவரும் இந்நாலைப் பெரி

தும் வியந்துள்ளனரென்பது திருவள்ளுவமாலையை நோக்குக் கால் இனிது விளங்கும். இஃதரங்கேறியபோது “நாடா முதன் மறைநான் முகனுவிற்—பாடா விடைப்பா ரதம் பகர்க் தேன்—கூடாரை—யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலை வேண் மாற பின்—வள்ளுவன் வாயதெநன் வாக்கு” என நாமகளும், “என் ரும் புலரா தியானர்நாட் செல்லுகினு—சின்றலர்ந்து தேன் பிலிற்று சீர்மையதாய்க்—குன்றுத—செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் ரெய்வத் திருமலர்போன்—மன்புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச் சொல்” என இறையனரும், “நான் மறையின் பெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான் முகத்தோன்—ரூண் மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துவரத்த—நூன் முறையை—வந்துக்க சென்னிவாய் வாழ்க்க துக்கநன்னென்சுஞ்—சிர்திக்க கேட்க செவி” என உக்கரப்பெரு வழுதியும் வியந்து கூறினார். ஏனையோர் கூறியவற்றைத் திருவள்ளுவமாலையிற் கண்டுணர்க.

இத் திருக்குறள் அறத்துப்பால் பொருட்பால் காரக்துப் பால் என்னுமுப்பால்களையும், இல்லறவியல் துறவறவியல் அரசியல் அங்களியல் ஒழியியல் களாவியல் கற்பியல் என்னுமேழு யல்களையும், கடவுள் வாழ்த்து முதல் ஊட்லுவகையென்ப தீருகவுள்ள நூற்றுமுப்பத்துமூன்றுதிகாரங்களையுங் கொண்டது.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருடார்க்காம் நான்களுள் முதன் மூன்றைனையும் வள்ளுவர் கூறின்ரேயன்றி நான்காவதான வீட்டைக் குறித்து விளம்பினார்வல்லர் எனச் சிலர் ஆசங்கை நிகழ்த்தக் காண்கின்றேம். அங்கணம் நிகழ்த்தல் அறியாமையின் பாலதாம். என்னை? “தானே முழுது ணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா—லானுவற்முதலாவங் நான்கும்” “அறம்பொரு ஸின்பம்ஸி டென் னுமங்நான்கின்— நிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை” “இன்பம் பொருள்றம் வீடென் னு மின்கான்கு, முன்பறியச் செய்த முதுபொழி நான்— மன்பதைகட்டுள்ளவரிதென் றவைவள்ளுவ ருக்கங்-கொள்ள மொழிந்தார் குறள்” “இம்மை மறுகை யிரண்டுமெழுமைக் குஞ்—செம்மைகெற்றியிற் றெளிவுபெற—மும்மையின்—வீடவற் றினுண்கின் விதிவிளங்க வள்ளுவனார்—பாடினரின் குறள் வெண் பா.” “ஒருவ ரிருகுறணமுப் பாலினேதுந்-தரும முதனுண்குஞ்

சாலு - மருமறைக - லோந்துஞ் சமையது லாறுகம் வள்ளுவனார் - புத்திமொழ்ந்த பொருள்." "அறன்றிந்தே மான்ற பொருள் நிந்தே மின்பின் நிறமறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே - மறணைந்த - வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற் - கேளாகனவைல் லாங் கேட்டு" எனக் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் குறிப்பையானும், உண்மை நாயன்மாரா ஸருவரிச் செய்யப்பெற்றனவும் புரூபார்த்தங்கள் நான்கினையும் இனிவெதுத்து விளக்குவனவுமாகிய தேவாரங் திருவாசகங் திருப்பந்திரமென்னு மிலற்றுடன் ஒப்புமைகாட்டி ஒளவைப் பிராட்டியார் "தேவர் குறஞ்சு திருநான்மறைமுடிவு மூவர் தமிழும் முனிப்மாழியுங் - கோவை - திருவாசகமுங் திருமூலர் சொல்லு, மொருவாசக மென் றுனர்" என்னும் வெண்பாளில் இதனை முகற்கண் வைத்துப் பாடியிருத்தவினாலும், வீட்டன்பது கிட்கையு மொழியுங் செல்லா நிலைமைத்தாகவின் துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல் வது இலக்கண வகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைய முன்றுமேயாம்" என ஆசிரியர் பரிமே ஷங்கர் குறிப்பையானும், பிறவற்றுனும் அது துணியப்படும். உத்தரவேதத்தின் மாண்பு நாமகள் இறையனார் கடைச்சங்கப் புலவர்கள் ஆகிய இன்னேராற் கூறுந்தரத்ததன் றிக் கல்வியறி வென்பது எட்டுணையுமில்லா கம்பேஸவியராற் கூறுந்தரத்ததன் ரூக்கின் இதனை இவ்வளாளில் விடுத்து, நமது தெய்வப் புலவர் வரலாற்றை அறிந்தவரையிற் கூறுவாம்.

திருவள்ளுவர் சென்னைமாநகர்க்குத் தெற்கேயுள்ள மைலாப் சூரிலே ஆதி பகவன் என்னுங் தாய்தந்தையர்க்குப் புத்திராயவதரித்து "கலையுணர் புலைமையிற் றலைமையோனுக் விதி முறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும், பெருந்தகை யுக்கிரப் பெருவழுதி யென்னுங் தன்னிசில்லா மன்னவர் பெருமான்" மதுராபுர யைப் பரிபாலித்த காலத்தில் அவனுற் சங்மாளிக்கப்பெற்று விளங்கினார். இவ ரண்ணையாகிய ஆதி தவழுனியென்னும் அங்கு தன்றுக்கு அவர் மனைவியாகிய அருண்மங்கலபிடம் புத்திரியாக வுற்பவித்து முன்பு உறையூர்ப்புலைபணிடத்தும் பின்பு நீதி யையென்ன ஆம் பிராமணனிடத்தும் வளர்ந்து வந்தன ஜென் ரும், அந்த நீதியையன் வீட்டுப் புறங்கடையில் ஆதி நிற்குள் சமையத்தில் தன் ரங்கத்தையத் தேடியலைந்து திரிந்த பலகலை-

தற்ற பகவனை னுஞ் சோழதேசப் பார்ப்பான் அக்கண்ணிகை மைக் கண்டு காதல்கொண்டு மணந்தனென்றும், அவன் அவளை கோக்கி “நீ ஈன்றிடு மகவலூம் ஈன் துழியேசிடுத் தூன் நிய துணிபொடு முடன் வர வஸ்தையேல் வருதென்”ப் பணிக்க, அவன் அங்கிபந்தனைக் குடன்பட்டுச் சென்று வாழ்ந்தனவென்றும், வாழுக்காலத்தில் காண்கு புதல்வரையும் மூன்று புகல்விய கரையும் பயங்கு, நிபந்தனைப் பிரகாரம் பெற்றவிடத்திலே பின் தீளையை விடுத்துச் செல்ல மனந்தரீயாது அண்ணை பின்னொப்பாசத் காற் பின்னிப்புண்டு வருந்த, அக்குழவிகள் பிறக்கவுடனேயே திருவருளின்செயலால் தம் அண்ணை வருந்தாவன்னாம் ஒவ்வொரு கவிகூறித் தேற்றினரென்றுஞ் சொல்லப்படும். “தொண்டை மண்டலத்தில் வண்டமிழ்மயிலைப் புலையரிடத்தில் வள்ளுவர் பிறந்தனர்” எனவும், “மைப்புய ஸ்ரீவாழின் மயிலாப்பூரின் வள்ளுவர் மணையிட வள்ளுவர்வ ஸரந்தனர்” எனவும் வரும் வாக்கியங்களால் வள்ளுவர் பிறந்த வளர்ந்தவிடம் புலனுக்கிண றன். தாய் தப்பமையிட்டுப் பிரிதலாற்றுது வருந்திய சமையத் துக் குழவியாகிய நாயனூர் “எவ்வுபிருங் காக்கவாரு வீச னுண்டோ ஸ்லைமோ, அவ்வுபிரில் யானெனுருவ னல்லமேனு-வல்வி, யருகுவது கொண்டின் கலைவடித னன்னே, வருகுவது தானே வரும்” என்று தக் காவைத் தேற்றினரென்பர். பின் தீளக்கலிபால் வருந்திய ஓர் வேளாளப் பெண், இவரை மயிலாப் பூரிலுள்ள இருப்பைத்தோப்பிற் கண்டிட்டுத்து ஆர்வத்துடன் வளர்த்துவருகாளில், அயலார் கூறிய பழிமொழிக் கஞ்சிக கை விட, இவர் ஒரு வள்ளுவப் புரோகிதன வீட்டில் வளர்ந்தன ரென்ப. பின்னர்க் காவிரிப்பூம்பட்டணத்தில் வாழ்ந்த மார்க்க சகாயவென்றும் வேளாளர் திலகனுருவன் இவரது கல்வியறி வொழுத்துக் முதலியவற்றைக் கேள்வியற்று இவரை அழைத்துத் தன் மகளாகிய வாசகி என் னுங் கண்ணிகையை இவர்க்கு மணஞ் செய்து கொடுக்க இருவரும் இல்லறத்தை இனிது நடத்தி வாழ் வாராயினர். நாயனூர் தப்பிது அன்பு வைத்துக் கம்பைச் சங்மானித்து வந்த எலேல்சிங்கன் என் னும் பிரபுவின் புகல்வனு கிய அழகானந்தனது வேண்டுகோட் கியைந்து இக்கிருக்குற தீளப் பாடி நிறைவேற்றி, நக்கீரர் முதலாம் சங்கப்புலவர்களும் அற்புகமெய்திப் பொன்னெனப் போற்றும்வண்னாம் அபர்கள்

சமுகத்தில் அரங்கேற்றினர். அரங்கேற்றிய காலத்தில் நாயனு ருக்குஞ் சங்கப் புலவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த நிசம்ச்சிகள் பல; விரிப்பிற் பெருகும்.

இவர் திருவள்ளுவர், நாயனுர், தேவர், முதற்பாவலர், தெய் வப்புலவர், நாண்முகனூர், மாதா ஆபங்கி, செங்காட்போதார், பெரு நாவலர், என்னும் ஒன்பது திருநாமங்களைப் பெறுவர். நாயனு தமிழ்வேதமாகிய இக்திருக்குறளையும் சில தனிப்பாக்களையும் அருளிச்செய்தனரன்றி வேறு நூல் யாகேதனும் செய்ததாகப் புலப்படவில்லை. சிலர் ஞானவெட்டியான் என்னும் நூலையும் இவ்வேர இயற்றினவரெனச் சாதிப்பர். “அகமகிழு மம்பினைப் பெண் ணருளினுலே யவனிதனில் ஞானவெட்டி யருளமானும்-நிகழ்திருவள் ஞாவநாய நுரைத்தவைத் திரஞ்சனமாநிலவுபொழி ரவிகாப்பாமே” என மேற்படி நாலிற் காப்புச் செய்யுளிற் கூறி சிருத்தலானும், இரு நூஸ்கட்குமிடையேயுள்ள சொற்சவை பொருட்சவை முதலியவற்றின் பேதம் அல்லுக்கும் பகனுக்கு மிடையேயுள்ள பேதத்தை ஒக்குமென்பது நன்காராய்ப்பவர்க்கு இனிது புலப்படலானும், பிறவாற்றானும் அவர் கொள்கை அபத் தவென விடுக்க. என்னை “அம்புவியிற் குறளடியேன் பாடு நாளில் அநேகம்பேரன்னையெதிர்க் குனரதான்கேட்ப” என ஞானவெட்டியான் 1636-ம் செய்யுளிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே பெனின், அறியாது கூறினும்; ஆரம்பத்திற் குறளை ஆதார மாகக்கொண்டு நூலிபற்றக் குனித்த ஞானவெட்டியான் நூலா சிரியர் தந்தால் முற்றுப்பெறுமிடத்தில் தாம் மறைந்து நின்று அதனை வள்ளுவர் செய்த நூலெனத் தமிழகத்தார் மதிக்கச் செய்யவேண்டுமென்னும் பேராசையால் அங்கனால் கூறினரென பதும், ஞாபகக்குறைவாற் காப்புச் செய்யுளை மாற்றுதொழிக்கு தம் வஞ்சனையையும் மௌட்டிக்கத்தைப் பெளியிட்டன ஏரன் : “துங் தெற்றெனப் புலப்படுகின்றவாகலி என்னக.

கிற்க, நாயனு தொழில்களுட் பாவமற்றதாகிய நெசவுத் தொழிலைக் கைக்கொண்டு அதனால் வரும் உடதிபத்தைப் பெற்றுத் தமது இல்லறத்தை முட்டின்றி இனிது நடாத்திவந்தார். அவரது தேவியாராகிய வாசக்யாளின் கற்பின் றிறத்தைக் குறித் துக் குறுங் கதைகள் பல அனை விரிவாக்கி விடப்பட்டன.

முழு ஞானியாகிய நாயனரும் தந்தேவியின் பிரிவாற்றுது “அது சிற்கினியாளே அன்புடையாளே, படிசொற் றவறுத பாவாய் - அடிலருடிப், இன் றாங்கி முன்னெழுத் பேதையே போகியோ, என் றாங்கு மென்க ணிரா” எனப் பிரலாபித்தாரெனில், அவ் வுத்தமிழின் கற்பின் மாண்பு நம்போலியா வெடுத்துரைக்குர் தரத்ததாகுமா?

நாயனர் “வழிபடுகடவுள் சிவபெருமானே யென்பது “ஷ்வி லயனும் புரந்தரனும் மூவுலனைக்க - தாவி யளங்தோனுக் தாமி ருக்க - நாவில் - இழை நக்கி நூனெனருடி மேழையறிவேலே - குழைக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து” என்னும் வெண்பாவால் நன்கு ணின்கும்.

“தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் எச்சர் - பரிமேலழகர் பரிதி - திருமலையர் - மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர்தாற் - கெல்லையுரை செய்தா ரீவர்” இப்பதின்மருரையுள்ளும் “பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள - நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ - நூலிற் - பரித்த வுரையெல்லாம் பரிமேலழகன் - விரித்தவுரை யாமோ ணிளப்பு” என்ற பிரகாரம் பரிமேலழகரையே சிறந்ததாகவின் அதுவே தமிழசுத்தாராற் கொள்ளப்படுகின்றது. மணிமேகலை கிலப்பதிகாரம் இராமாயணம் பாரதம் கந்தபுராணம் முதலிய நூல்களின் ஆசிரியர்கள் திருக்குறளை எடுத்தாண்டிருப்பது போலப் பரிமேலழகரையையும் பிற்கால உரையாசிரியர்கள் தத்தமுரைகளில் எடுத்தாண்டனர்.

திருக்குறள் எம்மதத்தார்க்கும் எச்சாதியார்க்கும் சம்பந்தமாகும் பரங்கைபற்றி மேலீத்தேச பண்டிதர்கள் அதனை ஆங்கிலம், ஜர்மன், பிரான்ஸ், லத்தீன் முதலிய பாலைகளில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். இத்திருக்குறள் வசனமாகவும் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

ம. வெ. தி. ச.

கூலமறிதலாவது என்றும் ஒரு கட்டுப்பாக அம்சங்கள்.

திருக்குறள்.

பொருட்பால் - அரசியல்.

காலமறிதலாவது: வலியினால் மிகுதியுடையவனும்ப் பகை வர்மேந் போருக்குச் செல்லத்தொடங்கிய அரசன் அச்செல்லுதலுக்கேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுடையினங்கும்.

சகைம்: அதி;—காலமறிதல்.

49. ON THE DISCERNMENT OF A SUITABLE TIME.

பகல்வெல் லுங்குக்கையைக் காக்ககை யிகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

ஓ—யோ: காக்கை . காக்கையானது, கூடுக்கைய (தன்னிலும் வலியுடையதாகிய) கோட்டாணி, பகல் - பகற்பொழுதில், வெல்லும் - வெல்லும், (அதுபோல) இகல் - (பகைவரது) மாறுபாட்டை, வெல்லும் - வெல்லக்கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு, பொழுது (- அவ்வெல்லுதற்கேற்ற) காலம், வேண்டும் - (ஆவசியசமாய்) வேண்டும் எ-று.

வியோ: இக்குறள் எடுத்துகாட்டுவதையணி; இதுகாலமல்லாத விடத்து வலியினாற் பயனில்லையென்பதைவிளக்கிகின்றது, இனிக்காலமாவது வெப்பமையும் குளிர்ச்சியும் தம்முன்னே சமமாய் கோய்செய்யாயல் தங்களீரும் உணவும் முகவியனவுடையதாய்ச் சேனவருக்காமல் செல்லுந்தனமையதாம். இதனால் காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

க—யி: அரசர் பகைவரைக் காலமறிந்து கோல்லல் வேண்டுமேச்பதாய்.

1. A Crow will overcome an owl in the day time; the king who would Conquer his enemy must have a suitable time.

பருவத்தோடொட்ட வொழுகல் திருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

ப—ரை: பருவத்தோடொட்ட - அரசன் காலத்தோடு
பொருந்த, ஒழுகல் - (தொழில்செய்து) நடத்தல், திரு
வினை - (ஒருவரிடத்தும் நில்லாது நீங்குஞ்) செல்வத்தை,
தீராமை - (தன்னிடத்தினின்று) நீங்காமல், ஆர்க்கும் - கட்டுப்,
கயிறு - கயிற்குப், எ—று.

வ—ரை: காலத்தோடு பொருந்தல் - (மேற்கொண்ட தொழில்)
காலந்தப்பாமற் செய்தலாம். ‘தீராமை’ என்றதனால் செல்வம் திரு
தன்மையதென்பது பெறப்பட்டது தொழில்கூட்டுருதலால் அதனு
லுண்டாகுஞ் செல்வம் எங்கானும் நீங்காதென்பதாம்.

க—ரை: காலமறிந்து தோழில்செய்பவரிடத்துக் கேல்வம்
நீங்காதென்பதாம்.

2. Acting at the right season, is a cord that will immovably
bind success to a king.

அருவினையென்ப வுலவோ கருவியார்
கால மறிந்து செயின்.

ப—ரை: அருவினையென்ப - (அரசரால்) செய்தற்கரிய
தொழில்களைன்று சொல்லப்படுவன், உளவோ - உண்டோ,
கருவியான் - (அத் தொழில்களைமுடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடன்,
காலமா- (செய்தற்காகும்) காலத்தை, அறிந்து செயின் -
தெரிந்துசெய்வாரானால், எ—று.

வ—ரை: கருவிகள் - மூவகை ஆற்றல்களும் கால்வகை உபாயங்களுமாம். அதை உண்டாகிய விடத்தும் காலம்வேண்டுமென்பது அறி
வித்தற்குக் ‘கருவியான்’ என்றார். இவ்வாறு செய்வார்க்கு எல்லாத்
தொழில்களும் எளிதின் முடியுமென்பதாம்.

க—ரை: தாம்மேற்கோண்ட தோழிலைச் செய்தற்குமிய கால
மறிந்து அதற்குத் தக்க சாதனங்களுடனே செய்தால் அநுமாயான
தொழில்யாதோன்றுமல்லை, எ—ம்.

3. Is there anything difficult for him to do, who acts with
right instruments, at the right time?

ஞாலங் கருதி னுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

ப—ரை: ஞாலம் - (ஒருவன்) பூமிமுழுதும், கருதினும் - (காணே ஆள்) நினைத்தானுயினுப், (அது), கைகூடும் - (அவன்,) கைக்குள்ளாப், (அதற்குச் செய்யுங்தொழிலை), காலம் - காலத் தை, கருதி - அறிந்து, இடத்தான் - இடத்தோடு, (பொருந்த) செயின் - செய்வானுயின், எ-று.

வ—ரை: இடத்தான் என்பதற்கு மேலுள்ள குறளில் கருவியான் என்பதற்குச் சொல்லியவாறு சொல்லிக்கொன்க. இவ்வாறு செய்வார்க் குக் கைகூடாதனவும் கைகூடுமென்பதாம், இவை மூன்று பாட்டாஜும் கால மறிதலின் பயன் சொல்லப்பட்டது. கைகூடுதல் - பெறப்படுதல்.

க—ரை: காலம்பார்த்து இடத்திருத்தி தக்கவாறு தோழில், செய்யும் அரசன் உலகமுழுதும் ஆளுவான், எ-ம்.

4. Though a man should meditate the conquest of the world, he may accomplish it, if he acts in the right time, at the right place

காலங் கருதி விருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

ப—ரை: கலங்காது - தப்பாமல், ஞாலம்-பூமியெல்லாம், கருதுபவர் - (கொள்ள) நினைக்குமரசர், (தம்வலி மிகுமாயினும் அதனை நினையாமல்) காலம் - (அதற்கு ஏற்ற) கீலத்தைசீய, கருதி - நினைத்து, இருப்பர் - (அது வருமளவும்) பகைவர் மேற் செல்லாது) இருப்பர் எ-று.

வ—ரை: தாப்பாமை - நினைத்தபடியே கொள்ளுகல், வலிமிகுதி 'காலங்கருதி' என்றநூற் பெறப்பட்டது; அனைவினையாமற் பகைவர் மீது போர்க்குச் சென்றால் பொருஞும் படையும் ஆகிய இருவகைப்பெரு மையும் குறைந்து வருத்தமும் அடைவாராதலால் 'இருப்பர்' என்றார். இருத்தலாவது நட்பாக்கல், பகையாக்கல், பகைவர்மேற்செல்லுதல், இருத்தல், பிரிதல், கூட்டல் என்னும் அதுவகைக் குணங்களுட் பகை வாழுமற் செல்லுதற்கு மாருயது. இதனாற் காலம் வராதவிடத்துச் செய் வது சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: பூமிமுழுதும் ஆளநினைக்கும் அரசர் அதற்குரிய காலத் தை எத்ரீபார்த்திருப்பர்: எ-ம்.

5. They who thoughtfully consider and wait for the right time for action, may successfully meditate the conquest of the world.

✓ ஊக்க முடையா நெடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. *குருவை*

ப—ரை: ஊக்கமுடையான் - வலிமிகுதியடைய அரசன்,
ஒடுக்கம் : (பணகவர் மேற் செல்லாது) காலம் பார்த்திருக்கின்ற
இருப்பு, பொருதகர் - போர்செய்கின்ற ஆட்டுக்கடா, தாக்
கற்கு- (தன்பகைகெடப்) பாய்க்கப்பொருட்டு, பேருந்தகைத்து-
இன்னே கால்வாங்குங் தன்மையதாம், எ—று.

வி—ரை: உவமானத்தில் 'தாக்கற்கு என்ற கறியிருத்தலால் உவ
மேயத்திலும் வெற்றியடைதற்பொருட்டு என்பது சொன்க. இதனால்
அவ்விருத்தலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: வலிமையுள்ள அரசன் பணகவர் மேற் போர்க்குச்
சேல்லாது ஒடுங்கிக் காலம் பார்த்திருத்தல் வேற்றிபேறுதல் போரு
டாதும் எ—ம்.

6. The self-restraint of the energetic while waiting for a suitable time to act, is like the drawing back of the foot of a fighting ram in order to butt.

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர். *குருவை*

ப—ரை: ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய அரசர், ஆங்கே -
(பணகவர் தவறுசெய்த) அப்பொழுதே, (அப்பணகவர் அறிய),
பொள்ளென - விரைவாக, புறம்வேரார் - புறத்திற்கோபஞ்
செய்யார், காலம் (தாம் அப்பணகவரை வெல்லுதற்கேற்ற)
காலத்தை, பார்த்து - அறிந்து, (அக்காலம் வருமானவும்), உள்
வேர்ப்பர் - உள்ளேகோபஞ்செய்யார், எ—று.

வி—ரை: பொள்ளென என்பதுவிரைவுப் பொருளுணர்த்துங்
குறிப்பிடைச்சொல். கோபஞ்செய்யார் கோபஞ்செய்வார் என்னும்
காரணத்தை வேரார் வேர்ப்பர் என்னும் காரியமாக உபசரித்துக்கூறி
னார். பணகவர் அறியக்கோபஞ்செய்தலிடத்து அவர்தமைக்காத்துக்

கொள்ளுவாராதலால் ‘புறம்வேரார்’ என்றும், கோபம் ஒழிந்தவிடத்துப் பின்னும் தவறுசெய்யாமல் அயரை அடக்குதல்கூடாஸமயால் ‘உள் வேர்ப்பர்’ என்றுஞ் சொல்லினார்.

க—ரை: அறிவுடைய அரசர்வேல்லுக்கேற்ற காலம் வருமான வும் பகைவர்மேர்கோண்ட கோபத்தை அடக்கியிருப்பர் எ-ம்.

7. The wise will not immediately and hastily show their anger; they will watch their time, and restrain their anger within.

செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழுக்காந் தலை.

ப—ரை: செறுநரை-(தாம்வெல்லக்கருதிப் பூரசர்) பகை வரை, காணின் - கண்டால், சுமக்க - (அப்பகைவர்க்கு முடிவுக் காலம் வருமானவும்) பனியக்கடவர், (பனியவே), இறுவரை காணின் - அம்முடிவுக்காலம் வந்து முடியுமிடத்து, தலை - (அவரது) தலை, (தடையில்லாது), கிழுக்காம் - கீழ்விழும், எ-று.

வ—ரை: பகைமை திரும்படி மிகவும் வணங்குகவேண்பார். ‘சுமக்க’ என்றும், அவ்வாறு வணங்கவே அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலை இகழுவாராதலால் தப்பாமற் கெடுவாரெண்பார் ‘கிழுக்காந்தலை’ என்றும் சொல்லினார்.

தலைமீது கொண்டதொரு பொருளைத் தன்னும்போது தப்பொருள் தனது தலைக்கிழுக் விழுமாதலால், அவ்விழுமியல்பு பெறப்பட்டது. இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அரசர் காலம் பார்த்திருக்குமிடத்துப் பகைமை சோன்னுமல் இருக்கவேண்டுமென்பது கொல்லப்பட்டது.

க—ரை: அரசர் பகைவரைக் கண்டால் அவநுக்கு முடிவுக் காலம் வருமானவும் பணிந்தோழுகி, அது வந்தபோது அயரை வேல் லக்கடவர் எ-ம்.

8. If a king meets his enemy, let him show him all respect, until the time for his destruction is come; when that is come, his head will be easily brought low.

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்தி லையே
செய்தற் கரிய செயல்.

ப—ரை:—(பக்கவனர வெல்ல தினைக்கின்ற அரசர்) எய் தற்கு அரியது-(தப்பாமல்) பெறுதற்கிய காலம், இயைந்தக்கால்வந்து கூடினால், அங்கிலையே-அக்காலம் கீங்குவதற்கு முன்னே, செய்தற்கிய-(அக்காலம் கூடாதபோது தப்மால்), செய்தற்கு அரிய தொழில்களை, செயல்-செய்யக் கடவர், எ-று.

வி—ரை: ஆற்றல் முதலாயினவற்றூற் செய்துகொள்ளப்படசைமயால் ‘எய்தற் கியது’ என்றும், அக்காலம் தானே வந்துகூடுதல் அரிதாதலால் ‘இயைந்தக்கால்’ என்றும்; கூடியவிடத்துப் பின்னில்லாத ஒடுதலால் ‘அங்கிலையே’ என்றும், அக்காலம் பெருதவிடத்துச் செய்யப்படாமையால் ‘செய்தற்கிய’ என்றும் சொல்லினார். இதனாற் பக்கவரை வெல்லக் கருதும் அரசர் ஆக்கினக் காலம் வந்தவிடத்து விரைங்கு செய்யக்கடவர் என்பது சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: பக்கவனர வேல்லக்கூடிய காலம் வாய்ந்தால், அக்காலத்திலேயே அவனை வெல்ல வேண்டும் எ-ம்

9. If a rare opportunity occurs, while it lasts, let a man do that which is rarely to be done, but for such an opportunity.

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து

ப—ரை: கூம்பும் பருவத்து-தொழிலின்மேற் செல்லாதிருக்க வேண்டுக் காலத்தில், கொக்கொக்க-கொக்கு இருக்குமாறு போல இருக்கக்கடவன், மற்றுச் சீர்த்தவிடத்துமற்றைச் (செல்லுங்காலப்) வாய்த்தவிடத்து, அதன் குத்தொக்க-அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்குமாறுபோலத் தப்பாது செய்து முடிக்கக் கடவன், எ-று.

வி—ரை: கொக்கு மீண் கொள்ளுதற்கு இருக்குமி-ச்து அம்மீண் வருமானம் (அம்மீண் தன முயர்சியை முன்னறித் து தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உமிரில்லதபோல இருக்குமாதலாலும், அம்மீண்) வந்தவிடத்துப் பின்பு சப்பிப் போவதற்கு முங்கே அசனை விரைங்குது குத்துமாதலாலும், இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கே உவமானமாயிற்று. ‘கொக்கொக்க’ என்றாயினும் அது கூம்புமாறு போலக் கூம்புக் கண்றும், ‘குத்தொக்க’ என்றாயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துக் கண்றும் உரைத்துக்கொள்க. இது தொழிலும்வணம்யணியாதலால், உவ

ஏன் வாயிலாக இருத்தலுக்கும் தொழில் செய்தலுக்கும் இலக்கணஞ் சொல்லியவாறுயிற்று.

க—ரோ: பகைவரை வேல்லக்கூடிய காலம் வாய்க்காதவிடத்து அடங்கியிருந்து, அது வாய்த்தவழி அவரைத் தப்பாமல் கோல்லல் வேண்டும் என்பதாம்.

10. At the time when a king should use self-control let him restrain himself like, a heron; and, like it, let him strike, when there is a favourable opportunity.

கும் அதி. இடனறிதல்.

50. ON THE CHOICE OF A SUITABLE PLACE.

இடனறிதலாவது வளியும் காலமும் அறிக்கு பகைவர் மேற் போருக்குச் செல்லும் அரசன் தான் வெல்லுதற்குத் தகுந்த இடத்தினை அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இத் திடீலே விளங்கும்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையும் மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

ப—ரோ: முற்றம்-(பகைவரை) வளைத்துக்கொள்வதற்காகிய, இடம்-ஒரிடத்தை, கண்டபின்னல்லது-பெற்றபின்னல்லாமல், எவ்வினையும்யாதொரு தொழிலையும், தொடங்கற்க -அப் பகைவரிடத்துத் தொடங்காதிருக்கக்கடவர், என்னற்க-(அப்பகை வரைச் சிறியவரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர், எ-று.

வ—ரோ: முற்றல்-பகைவரை வளைத்துக்கொள்ளுதல்; அப் பகைவரை வளைத்தற்காம் இடமாவது வாயில்களாலும், கிழுறைகளாலும், அப்பகைவர் வருதலுடனே போகுகல் ஒழியும்வகை அரணைச் சூழ்ந்து ஒன்றந்தொன்று திணையாய்த் தமிழுன்னே கலவில்லாத பல படைகள் இருப்பிற்கும், மதிலும் அகறும் முதலாகிய அரண் செய் யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையையும் நீரையும் உடையது. அவ்விடத்தைப் பெற்றுல் தொடங்குதல் இகழுகலானிய விரண்டுத் தெய்க் வென்பதாம்.

க—ரை: பகைவரோடு போர் புரிவதற்கேற்ற இடத்தைப் பறைவதற்குமன் அவரை எதிர்க்காதும் இசூதாதும் இந்ததல் வேண்டும் என்பதாம்.

1. Let not a king despise an enemy, nor undertake anything against him, until he has obtained a suitable place for besieging him.

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா மாக்கம் பலவுந் தரும்.

ப—ரை: முரண் - மாறுபாட்டோடு, சேர்ந்த - கூடிய, மொய்ம்பினெவர்க்கும் - வலியினையுடையவர்க்கும், அங்கு - அரசேன், சேர்ந்து-கூடி, ஆப்-ஆகின்ற, ஆக்கம்-பெருக்கமானது, பலவும்-பல பயன்களையும், தரும்-சொடுக்கும், எ-று.

வி—ரை: மாறுபாடாவது மூழி பல அரசர் ஆளுதற்குப்பொதுவா யுன்னதென்ற பொறுக்காத அரசாது மனத்திலே கோண்றுவதாலும் வலியுடைமை சொன்னவதற்குலும், இது பகைவர்மேற் போர்க்குச் சென்ற அரசர்மேலதற்கிற் த மொய்ம்பினெவர்க்கும் என்றவும்கை உயர்வு சிறப்பும்கை; அரண் சோாது ஆகின்ற ஆக்கமும் இருச்சலால் இங்கு ஆக்கம் விசேஷங்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அல்லாகக்கூட்டிற்கு ஏதுவா கிய வளைத்தலை. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன; பகைவரால் சமக்கு கலிவில்லாமையும், தாம் நிலைபெற்று சின்று அவரை கலிவசெய்தலும் முதலானவை.

க—ரை: பகைவராயினையடைந்து வளைக்கும் வலியுடைய அரசர்க்கு, அது பல பயன்களையும் கோடுக்கும் எ-ம்.

2. Even to those who are men of power and expedients, an attack in connection with a fortification will yield many advantages.

**ஆற்றுரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றுர்கட் போற்றிச் செயின்**

ப—ரை: ஆற்றுரும்-வலியரல்லாதவரும், ஆற்றி-வலியுடையவராய், அடுப - வெஸ்வார், இடன் - (அதற்கேற்ற) இடத்தை, அறிக்கு-தெரிந்து, போற்றி-(தமிழைச்) காத்துக்கொண்டு, போற்றுர் கண்-பகைவரிடத்து, செயின்-(தொழிலைச்) செய்காராயின், எ-று.

பொருட்பால்

கு

வி—ஈ: தம்மை யென்பதும் தொழிலையென்பதும் அவாய்சிலையால் வக்கள். காத்கல்-பகைவரால் நலிவு வராதிருக்கும்படி அரணுலும் பகடையாலும் காத்கல். இவ்வாறுகத் தொழில் செய்வாராயின், மூற் கூறிய வலியில்லாதிருக்காலும் அவர் பகைவரை வெல்வதென்பதாம்.

க—ஈ: வலியில்லாத அரசநும் இடயறிந்து போர் புநிதால் வலியுடையவாய்ப் பகைவரை வேல்லவீ எ-ம்.

3. Even the powerless will become powerful and conquer, if they select a proper field of action, and guard themselves, while they make war on their enemies.

**எண்ணியா ரெண்ண மிழுப்ப ரிடனரிந்து
துண்ணியார் துண்ணிச் செயின்**

ப—ஈ: இடன் - (தாம் தொழில்செய்தற்கேற்ற இடத்தினை, அறிந்து - தெரிந்து, துண்ணியார் - சென்ற அரசர், துண்ணி - (அரணைப்) பொருந்தி, (இன்று), செயின் - (அத் தொழிலைச்) செய்வாராயின், எண்ணியார் - (அவ்வரசரவைவல்லதாக) எண்ணியிருந்தபகைவர், எண்ணாக - அவ்வெண்ணைத்தை, இழுப்பர் - இழுக்குவிடுவர், எ-று.

வி—ஈ: அரண என்பது அவாய்சிலையால்வக்கத்து; எண்ணை மென்றது எண்ணப்பட்டகம் வெற்றியை. பகைவர் போர்செய்யாமல் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலால் 'எண்ணமிழுப்பர்' என்றுர். இதனால் அவர்பகைவர் தோற்பரையென்பதாயிற்று; இவைகாண்குபாட்டாலும் பகைவரது அரணின் புறத்துக் தங்குவார் தங்குவதற்கு ஆகுமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.

க—ஈ: அரசர் இடமறிந்து சேன்று போர்புதலால், அவரை வேல்ல எண்ணிய பகைவரது எண்ணம் மற்றுப்பேறுது, எ-ம்.

4. If they who draw near to fight choose a suitable place to approach their enemy, those who have thought they will conquer them, will lose that thought.

**நடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி நாதனைப் பிற.**

ப—யை: முதலை - முதலையானது, நெடும்புன தூள் - ஆள் முடையசீரில், (ஆனால்), பிற - பிறஉயிர்களை வெல்லாம், வெள் னும் - (தான்) வெல்லாகித்தும், புனவின் - அங்கீரினின்றும், நீங்கின் - நீங்குமானால், அதனை - அம்முதலையை, பிற - பிறஉயிர்களெல்லாம், அடும் - வெல்லாகித்தும். எ-று.

வி—யை: எனவே, எல்லாரும் தமதிடத்தில் வளியராயிருப்பதை சுப்பது சொல்லப்பட்டது. பிற என்பது வெல்லுமென்பதற்கு முன் நூங்கூட்டப்பட்டது. சிலைப்படாத நீரினிடத்துப் பிறஉயிர்கள் நிற்றல் முடியாமையால் அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியனவாகுப; அவை சஞ்சரித்தற்குரிய சிலத்தினிடத்து அம்முதலை சஞ்சரித்தல் முடியாமையால் அல்லது அந்தஉயிர்கட்டகெல்லாம் எளிதாமென்றது, பகைவர்மேற் போர்க்குச் சென்ற அரசர் பகைவர் நிற்றல் முடியாதவிடக்கைதயறிக்கு செல்லுவாரானால் அப்பகைவர் தமக்கு எளியவராவர், அவ்வாறல்லாமல் தாம் நிற்றல் முடியாதவிடத்துச் செல்லுவாரானால் அப்பகைவருக்கு எளியவராவர் என்னும் பொருள் தோன்ற நில்றமையால் திடு பிறிது மொழிதலென்னும் மலங்காரமாம். அப்பகைவரை அவர் நிற்கமாட்டாத விடத்துச் சென்ற வெல்லவேண்டுமென்பதாம்.

க—யை: தமக்கு வாய்ப்பான இடத்தைவிடுப் போர்ப்புமிகுங் வலியவர், வாய்ப்பான இடத்திலுள்ள எளியவரிடத்துத் தோல்வி யடைவர் எ-ம்.

5. In deep water, a crocodile will conquer all other animals; but if it leave the water other animals will conquer it.

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து. ஓட்டா

ப—யை. கால்வல் - (நிலத்தில் ஒடும்) வலிமை பொருந்திய உருளைகளை யுடைய, நெடுந்தேர் - பெரிய தேர்கள், கடல் - கடலில், ஓடா - ஓடமாட்டாவாம், கடலோடும் - (இனி) அக்கடலில் ஒடும், காவாயும் - மரக்கலங்களும், நிலத்து - நிலத்தில் ஓடா - ஓடமாட்டாவாம், எ-று.

வி—யை: “கடலோடா” என்ற எதிர்மறையடையால் கால்வனே இதேர் நிலத்தில் ஒடும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனே ஒடுக்கேர

பொருட்பால்

கக

என்பது ஒடிசர்கேற்ற காலும் பெருமையும் உடையனவாயிருப்பினு மென்பது தோன்ற நின்றது. பகைவர்மீது போர்க்குச் சென்றவர் பகை வர் இடங்களையறிந்து அல்லிடக்களுக்கு ஏற்ற காதனங்களால் தொழில்செய்ய வேண்டுமென்பது தோன்ற நின்றமையின், இக்குறளும் பிறிது மொழிதவென்னும் அலங்காரமாம். கால்வல் என்பது வல்கால் என்று அங்குவிக்கப்பட்டது.

க—ரோ: மீத மேனிமையுடையாரும் தமக்குரிய இடத்தை விட முடியும் ஒரு காரியமுத் தேவென்பதாம்.

6. The strong-wheeled, lofty charriot cannot run on the sea; and ships, which sail on the sea, cannot run on the land.

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். செயின்தாற்

ப—ரோ: எஞ்சாமை - (அரசர் பகைவரிடத்துத் தொழில் செய்யும் விகங்களையெல்லாம்) குறையாமல், எண்ணி - ஆலோ சித்து, (உலற்றை), இடத்தால் - இடத்தோடு, (பொருந்த), செயின் செய்வாராயின், (அச்செயலுக்கு), அஞ்சாமையல் வால் - (தமது) தைரியமல்லாமல், துணை - (வேலெரு) அணை, வேண்டா - வேண்டுவதில்லை, எ-று.

வ—ரோ: அத்தொழில் தவறதலுக்குக் காரணம் இல்லாமையால், தைரியமுடையவராய் நின்ற செய்தமுடித்தலே வேண்டுவதல்லாமல் ‘துணை வேண்டா’ என்றார்; இவை மூன்று பாட்டாஜும் போர் செய்தற்க ஆஸ்திரமிதல் சொல்லப்பட்டது.

க—ரோ: பகைவரிடத்துச் செய்யவேண்டும் தோழில்களைக் குறைவிலாது ஆலோசித்து இடத்தோடு போருந்தச் செய்யவல்ல அரசர்க்குத் தைரியத்தையிட வேறுதுணை வேண்டுவதில்லை எ-ம்.

7. You will need no other aid than fearlessness, if you thoroughly reflect on what you are to do, and select a suitable place for your operations.

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னறுபடையா னாக்க மழிந்து விடும்.

ப—ரை: உறுபடையான் - பெருஞ்சேனையையுடைய அரசன், சிறு படையான் - (மற்றைச்) சிறியடேசேனையுடையவரை, (அழிக்கநினைத்து) செல்லிடம் - (அவனுக்குப்) புகலாயுள்ள இடத்தை, சேரின் - போய்ச் சேர்வானுயின், (அவனுல்), ஊக்கம் - (தன்) பெருமை, அழிந்துவிடும் - அழியும், எ—ஆ.

வி—ரை: செல்லிடம்-அக்கிறு படையானுக்கு அதிகாரஞ் செல்லு மிடம்; அழிக்கு விடுமென்பது ஒரு சொல், ஊக்கத்தினமுில் ஊக்க முடையான் மேல் ஏற்றப்பட்டது. (உறுபடையான்) தன் சேனையின் பெருமையை நோக்கி இடம் நோக்காமற் செல்வானுயின், அக்கெலவு அக்சேனைக்கு ஒருவித்துச் சென்று போர்த்தொழில் செய்தல் கூடாமையாலாவது பழக்கமில்லாமையாலாவது அப்பெருமையாற் பயனில்லாமல் தான் அழிக்கு விடுவான்.

க—ரை: சிறிய சேனையுள்ள அரசன்மீது அவனது இடத்தே போர்சேய்யக் கருதிச் சேல்லும் அரசன் பெருஞ் சேனையுள்ளவனு யிருந்தாலும் அவனுல் அழிவான் எ—ம்.

8. The power of one who has a large army will perish, if he goes into ground where only a small army can act.

சிறைநலனுஞ் சிரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட வரிது.

ப—ரை: சிறைநலனும் - அரணமுதித்தற் கருமையையும், சிரும் - பெருமையுமாகிய ஆற்றலையும், இலெவனினும். (உடையர்) அல்லராயினும், மாந்தர் - (தொழில் செய்தற்குரிய) மனி தரை, உறைநிலத்தோடு - (அவர்) வசிக்கின்ற இடத்தில், (சென்று), ஒட்டல் - தாக்குதல், அரிது - முடியாது, எ—ஆ.

வி—ரை: நிலத்தோடென்பது நிலத்திலென்னும் பொருளில் வச் சமையின், வேற்றுமை மயக்கமாம். ஆண்மையைடையவரைச் சிறுமை நோக்கி அவர் இருப்பிடத்திற் சென்று தாக்கினால், அவர் அவ்விடத்தை விட்டுப் போவதற்குத் துணிவினராகாமல் சாவதற்குத் துணிவு கொண்டவாய்ப்பட் போர்செய்வா ராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரிய சேனை தோற்றேஷப்போ மென்பதாம்,

க—ரை: போர்ஷேய்தற்துரிய பகைவர் அரண்வலியும் பெநு கமயும் இல்லாதவரா யிருப்பினும்; அவரை அவர் இநுப்பிடத்திற் கேள்ளு வேல்லுதல் அரிதேள்பதாம்.

9. It is a hazardous thing to attack men in their own country, although they may neither have power nor a good fortress.

நாலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா

வேலாண் முகத்த களிறு.

ப—ரை: கண்ணஞ்சா - பாக்க்கு அடங்காதனவுமாய், வேலாண்முகத்த - வேலையுடைய ஆட்களைக்கோத்த கொம்பை யுடையனவும் ஆய, களிறு - யாரைகளை, (அவை), காலாழ் - கால் புதையும் (இயல்பின தாகிய), களரில் - சேற்றுறுகிலத்தில், (அகப் பட்டவிடத்து), நரி - நரிகள், அடும் - கொல்லும். எ—று.

வ—ரை முகமென்னும் முதற்பொருளின் பெயர் அதன் சினைப் பொருளாசிய கொம்பை யுணர்த்துதலின், பொருளாகுபெயராக். ஆண் மையும் பெருமையும் உடையவரும் தமக்குத்தகாத இடத்திற்கென்றால் அவ்வாண்மை பெருமைகளாற் பயனின்றி மிகவும் எனியவரால் அழிவு ரெங்பது தோன்ற நின்றகையால், இக்குறஞரும் பிறிதுமொழிதல் அலங்காரமாம். இவைகுன்ற பாட்டாலும் பகைவரைச் சார்தலாகத இடமும் சார்ந்தவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் கொல்லப்பட்டன.

க—ரை: வலிமையுடையவர் தமக்குப் போருந்தாத இடத்திற் போர்க்குச் சேல்லுவாராயின், எளியவரால் தோல்வி அணவார் என்ம்.

10. A fox can kill a fearless, warrior-faced elephant if it go in to mud in which its legs sink down.

நுக—ம் அதி—தெரிந்து தேவீதல்.

51. ON REFLECTION BEFORE DECISION.

தெரிந்து தெளிதலாவது மந்திரி முதலாயினேரைப் பிறப்புக் குணம் அழிவு என்பனவற்றையும் செய்கையையும் காட்சி,

கருத்து, ஆகமம் என்னும் பிரமாணங்களில் ஆராய்ந்து தெளிதல். வளிமுதலாகிய மூன்றையும் அறிந்து பகைவர் மேற் போர்க்குச் செல்லுவானுக்குச் சேனை பேர்த்தொழிலில் மனமொத்துச் செப்தற்பொருட்டும், அதைபொகாமைப்பொருட்டும் இது வேண்டுதலால் அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அறம்பொருளின்பூமியிரச்ச நான்கின் றிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

ப—ரை: அறம் - (அரசனால் தெளியப்படுவானாகுவன்) அறமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - இன்பமும், உயிரச்சம் - உயிரப்பொருட்டால்வரும் அச்சமும், நான்கின் - (என்னும்பைதை) நான்கின்து, திறம் - திறத்தினால், தெரிந்து - (மனவியல்பு) ஆராய்ந்தால், தேறப்படும் - (இன்பு) தெளியப்படுவான், எ—று.

வ—ரா: அங்கான்கு உபாதைகளுள், அதவுபதையாவது புரோஜிதரையும் அறவோரையும் அனுப்பி அவரால் இவ்வரசன் அறமில்லாதவனுயிருத்தலால் இவ்வரசனை நீக்கி அறமும் உரிமையும் உடையான் ஒருவளை வைத்தந்து எண்ணினேம்; இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம், உண்கருத்து என்னவென்று சுபத்தோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தீவிவளையும், அவனேடு சமபக்தமானவரையும் அனுப்பி, அவரால் இவ்வரசன் உலோபகுணம் உடையவனுயிருத்தலால் இவளை நீக்கி ஈக்கமையும் உரிமையும் உடையானாகுவனைவத்தந்து எண்ணினேம்; இதுதான் யாவர்க்கும்சம்மச்சம்; உண்கருத்து என்னவென்று சுபத்தோடுசொல்லுவித்தல்; இன்பனுபதையாவது தொட்டு உரிமையோடு பழகியவளாகிய ஒரு தவழுதாமகளை அனுப்பி; அவனால் (அரசனுக்கு) உரிமையுள்ள இன்னேன் உண்ணோக்கன்று வருத்தமுற்றுக் கூட்டவேண்டுமென்று எண்ணை அனுப்பினால்; அவளைக் கூடுவாயானால் உணக்குப் பெருஞ்சுக்கேமே யல்லாமல் பெருங் திரவியமும் கிடைக்குமென்று சுபத்தோடு சொல்லுவித்தல். அச்சுவுபதையாவது ஒரு நிமித்தத்தின்மேல்வைத்து ஒரு மங்கிரியினால் மற்றவரை அவன் வீட்டில் அழைப்பித்து இவர் அதைபோதிலைப்பற்றி என்னுறந்துக் கூடுகிறான்று தாங்காவல்கைய்து ஒருவனால் இவ்வரசன் காலமைக்கொல்ல எண்ணுகின்றமையால் அக்கொல்லுதலை நாம்முற்பட்சச்செய்து கூக்கு

இனிய அரசன் ஒருவளை வைத்தல் இங்குயாவர்க்கும் சம்மதம், உன் கருத்து என்னவென்ற சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல், இங்கான்கு உப வையினாலும் வேறுபடாதவனையிருந்த இடத்துப் பிற்காலத்திலும் வேறு படாவென்ற அனுமானப் பிரமாணத்தினால் தெளியப்படுவான் என்பதாம். [உபதை-சோதனை]

க—ரை: அரசனுப் பிரேரியப்படுவானேருவன் அறநிலைய நான்கு உபவைகளாலும் ஆராய்ந்து தெளியப்படுவான் என்பதாம்.

1. Let a minister be chosen, after he has been tried by means of these four things, his virtue, love of money, love of sexual-pleasure, and fear of losing his life.

**குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நா ஜூட்டையான் கட்டே தெளிவு.**

ப—ரை: தெளிவு - (அரசனது) தெளிவாவது, குடிப் பிறந்து - (யர்ந்த) குடியிற்பிறந்து, குற்றத்தின் - குற்றங்களின்னும், நீங்கி - நிலகி, வடு - (நமக்குப்) பழுது (வருமொ வென்று), பரியும் - அஞ்சாநிந்தும், நா ஜூட்டையான் கட்டே - நான்மூட்டையவனிடத்ததே, எ-று.

வ—ரை: குற்றங்களாவன, முன்னர் (குற்றங்கடிதலென்னும் அகிகாரத்தில்) அரசனுக்குச் சொல்லிய ஆறுவகையும், சோம்பல், மறதி, தவறு என்ற இவை முதலியனவுமாம். காணம் - இழுதொழில்களில் மனம் கெல்லாகை, இவை பெரும்பான்மையும் யோக்கியர்வாயிற் கேட்டலாகிய ஆகமப் பிரமாணத்தினால் தெளிவன். இங்கான்குமூட்டைய வளையே தெளிக் என்பதாம்.

க—ரை: அரசன் குந்துடியிற்பிறந்து குற்றமில்லாது தளக்குவ நும் தப்பித்திற்குக்கூடும் நான்மூட்டையவனையும் தளக்குரியவனுக்குத் தேடிந்து கொள்ளல் வேண்டும் எ-ம்.

2. The King's choice should fix on him, who is of good family, who is free from faults, and who has the modesty which fears the wounds of sin.

**அரியகற் ரூசற்றூர் கண் ஜூந் தெரியுங்கா
வின்மை யரிதே வெளிரு.**

ப—ரோ: அரிய - (கற்றற்கு) அருமையாகிய நால்களே, கற்று - படித்து, ஆச - (முற்கூறிய) குற்றங்கள், ஆற்றூர் கண்ணும் - அற்றவரிடத்தும் தெரியுங்கால் - (நட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிறு - அறியாமையானது இன்மை - இல்லாதிருத்தல், அரிது - அருமையாம், எ-று.

வ—ரோ: வெளிரென்னு : அறியாமை இவரிடத்துமானத்தினால் சிகியா மையால் ஒரோ இடத்து உண்டாவதாதலால் ‘தெரியுங்கால்’ என்றார், பிரத்தியிடச்சப்பிரமாணத்தினால் தெரிக்கால் அவ்வெளிறும் இல்லாதாரே தெரியப்படுவர் என்பது குறிப்பெச்சமாம். இந்தப்பிரமாணங்களால் இக்குண்ணும் குற்றமும் தெரிக்கு குணமுடையவரைத் தெரிகவென்பது இப்ரூனு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

க—ரோ: போற்வானிடத்தும் அறியாமையுண்டேன்பதால்.

3. When even men, who have studied the most difficult works and who are free from faults, are carefully examined, it is a rare thing to find them without ignorance.

குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

ப—ரோ: குணம் - (குணம் குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தில் இல்லாமையால் ஒருவன்று) குணங்களே, நாடி - ஆராய்ந்து, குற்றமும் - (மற்றைய) குற்றங்களையும், நாடி. ஆராய்ந்து, அவற்றுள் - (அனைத்துகுணம் குற்றம் என்னும்) அவ்விருவகையுள்ளுப், மிகை - மிகுந்தவற்றை, நாடி - ஆராய்ந்து, மிக்க - அப்மிகுந்தவற்றை, கொளல் - (அவனை) அறியக்கடவன், எ-று.

வ—ரா: மிகையுடையாற்றை ‘மிகை’ என்றுக் கீழான். அம்மிகையாவன:— தலைமையினாலாவது பன்ஸுமயினாலாவது உயர்க்கலை; அம்மிகுந்தவற்றை அறிகலாவது ஒருவனிடத்துக் குணமிதுக்கிருந்தால் அவன் தொழிலுக்குரியவென்றும், குற்றமிதுக்கிருந்தால் தொழிலுக்குரியவனால்வனைன்றும் அறிதல். குணமாத்திரமுடையவர் உலகத்தில் அரியாதாலால், இவ்வகையாக யாவரையுக் கொள்கை இக்குற்றை சொல்லப்பட்டது.

க—ஈர: அரசன் ஒருவனிடத்துள்ள தலை துற்றங்களையாராய்த்து துணைத்திருந்தால் அவனைத்தோழிலுக்குரியவனேன் உறியக்கடவன் எ-ம்.

4. Let a king consider a man's good qualities, let him also consider his faults, and then let him consider which of these are the greatest, and let him judge of his character by that which prevails.

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் கருமமே கட்டளைக் கல்.

ப—ஈர: பெருமைக்கும் - (குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவு என்பனவற்றால் மனி கரடையும்) பெருமையாகிய பொன்னின் மாற்றறிதற்கும், ஏனைச்சிறுமைக்கும் மற்றைச் சிறுமையாகிய பொன்னின் மாற்றறிதற்கும், சட்டளைக்கல் - உரைகள்ளாவது, தத்தங்கருமமே - தாம் தாம் செய்யும் செயல்களே, (மற்றென் நில்லை), எ-று.

வ—ஈர: இக்குறள் ஏதேசு உருவகவனி, மனிதருடைய பெருமையையும் சிறுமையையும் சப்பாமல் அறியத்தொடங்கியவர்களுக்கு வேறுசாதனங்களுமிருப்பனவாயினும், முடிவான சாதனம் அவர்செயல் என்பது 'கருமமே' என்னும் தேற்றோரத்தாற் பெறப்பட்டது. இது மற்ற குணங்குற்றங்களை அறிதற்குச் சாதனம் சொல்லப்பட்டது.

க—ஈர: ஓவ்வொருவரிடத்து முள்ள பேஞ்சமையையும் சிறுமையையும் அறிதற்கு முடிவான சாதனமாய்வினது அவரவரது செய்கை களேயேன்பதாம்.

5. A man's deeds are the touch-stone of his greatness and littleness.

அற்றுரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் பற்றிலர் நானூர் பழி.

ப—ஈர: அற்றுரை - (சுற்றம்) இல்லாதவரை, தேறுத லோம்புக - தெளித்திலை யொழியக்கடவன், அவர் - (சுற்றமில்லாத)

அவர், மற்றுப் பற்றில்ல - உலகத்தோடு சம்பந்தமில்ல, (ஆசலால்), பழி - பழிக்கு, நானூர் - அஞ்சார், எ-று.

வி-கை: சுற்றம் என்பது 'பற்றில்ல' என்ற கூறியதினால் வருவித்துரைக்கப்பட்டது, உலகத்தார் பழிப்பனவற்றை மொழித்ததும், பழிவனவற்றைச் செய்தற்கும் காரணமாகிய உலக கூடையினிபல்பு சுற்றமில்லாதவர்க்கு இல்லாமையால், அவர் தெளியப்படாரேன்பதாம். சுற்றம் - உறவினர்.

க-கை: குற்றமில்லாதவர் பழிக்கந்தாமையின், அவரை அரசன் தனக்குரியவராகத் தெளித்தொழியக் கடவுள் என்பதாம்.

6. Let a king avoid choosing men who have no relations; such men have no attachments, and therefore have no fear of crime.

காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேசுதமை யெல்லாந் தரும்.

ப-கை: காதன்மை - அன்புடைமையானது, கந்தா - பற்றுக்கோடுக, அறிவு - (கமக்கு) அறியவேண்டுவனவற்றை, அறியார் - அறியாதவரை, தேறுதல் - தெளித்தானது, பேசுதமையெல்லாம் - (அரசனுக்கு) எல்லை அறியாமையையும், தருப்பொடுக்கும், எ-று.

வி-கை: அரசன் தன்னேடு அவரிடத்தன் அங்குபர்றி அறிவில்லாதவரிடத்துத் தொழிலை கைத்தால், அத்தொழில் கவரறிவில்லாமையினாற்கெடும்; கெட்டால் அவர்க்குள்ளது மாத்திரமல்லாமல் தொழிலுக்குரியவரை அறியாமை, பின்னுண்டாம் பயனை அறியாமை முதலாக அவ்வரசனுக்கு அறியாமை பலவும் உண்டாகும் என்பதாம்.

க-கை: அறியவேண்டுவனவற்றை யறியாதவரை அரசன் அன்பு காரணமாகத் தனக்குரியவராகத் தெளிதல் அவனுக்குப் பேசுதமை பலவற்றையுழும்ப்பாக்கும் என்பதாம்.

7. To choose ignorant men, through partiality, is the height of folly.

பொருட்பால்

கங்

தேரான் பிறைந்த தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

ப—ரை: பிறை - கண்ணேடு சம்பந்தமுடையன்லாத
வைன், தேரான் - (பிறப்பு முதலியவற்றாலும் செய்கையாலும்)
ஆராயாது, தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு, (அத்தெளிவு),
வழிமுறை - (அவன்றன்) சந்ததிக் கிரமத்திலும், தீரா - சீங்
காத, இடும்பை - துண்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும், எ-து.

வி—ரை: சம்பந்தம்-தன் குடியோடு கோனுதலில்லாத மரபு;
இதனாலே அம்மரபும் வேண்டும் என்பது பெறப்பட்டது. தெளிதல்-
அவனிடத்தே சொழிலை வைத்தல். அத்தொழில் கெந்தலால் தன்
குலத்திற் பிறக்கவரும் பகவர் வசத்திலகப்பட்டுக் கீழாவரென்பதாம்.
தெளிந்தானுக்கு என்னும் நான்கனுருபு செய்யுள் விகாரத்தால் பொதுக்கு
இன்றது.

க—ரை: தன்னுடன் சம்பந்தமில்லாதவைனாத் தனக்குரியவனுக்குத்
தெளிந்துகோண்ட அரசனுக்கு நீக்கழியாத துள்பழுண்டாதும் எ-ம்

8. Sorrow that will not leave even his posterity will come upon him who chooses a stranger whose character he has not known.

**தேற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள்.**

ப—ரை: யாரையும் - யாவரையும், தேராது-ஆராயாமல்,
தேற்க - தெளியாதிருக்கக்கடவன், தேர்ந்தபின் - ஆராய்க்க
பிறகு, தேறும் பொருள் - தெளியும் பொருள்களை, தேறுக -
தெளியக்கடவன், (சந்தேகமுருதிருக்கக் கடவன்), எ-து.

வி—ரை: தேற்க என்று பொதப்படச் சொன்னனமொல்
யாதொரு தொழிலிலும் தெளியலாகாதென்பது பெறப்பட்டது. இங்குத் தேறுக என்றது கருக்கவுக்கையால் சந்தேகத்தினது விலக்கின்மேல்
இன்றது. தேறும் பொருள் என்றது அவரவர் வல்லுக்கு ஏற்ற
தொழில்களை. பொருள்-காரியவாகுபெயர்.

க—ரை: அரசன் ஆராய்வதற்கு முன் எவரையுந் தனக்குரியவ
ாகத் தெளியாது கன்றும் ஆராய்ந்த பிறது தெளியக்கடவன் எ-ம்.

9. Let a king choose no one without previous consideration after he has made his choice, let him unhesitatingly select for each such duties as are appropriate.

**தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ஜையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.**

ப—ரை: தேரான் - (அரசன் ஒருவனை) ஆராயாது, தெளி வும் - தெளிதலும், தெளிந்தான்கள் - ஆராய்ந்து தெளிந்தவளிடத்து, ஐயுறவும் - சந்தேகப்படுதலும், (இந்த இரண்டும் அவ்வரசனுக்கு), தீராவிடும்பை - நீங்காத எண்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும், எ-று.

வ—ரை: அரசன் ஒருவனிடத்து ஒரு தொழிலை வைத்தபின் ஒரு தவறு கானுதிருந்தும் (அவனிடத்து) சந்தேகமுறைவானுயின், அதனை அவன் அறிந்து இனி இது சில்லாதென்னும் கருச்தால் அத் தொழிலைத் தளராவிடுவான்; அதுவேயல்லாமல் பகைவரால் எளிதிற பிரிக்கவும் படுவான் ஆதலால் ‘தெளிந்தான்கஜையுறவும்’ ஆகாதாயிற்று. தெளிவிற்கால குறியவாரூம். இவை ஐஞ்சுபாட்டாலும், தெளியப்படா தவர் இவர் என்பதும், அவரைத் தெளிந்தால் உண்டாகும் குற்றமும் தெளிவிற்கு அனும் சொல்லப்பட்டன.

க—ரை: ஆராயாம் லோநுவனைத் தெளிதலும் தெளிந்தவளிடத்துச் சந்தேகமுறைவுமடைய அரசனுக்கு அவை நீங்காத துள்பத்தைத் தரும் எ.ம்.

10. To make choice of one who has not been examined, and to entertain doubts respecting one who has been chosen will produce irremediable sorrow.

குடும் அதி:—தேரிந்துவினையாடல்.

52. ON DELIBERATION IN THE EMPLOYMENT
OF SERVANTS.

தெரிந்து வினையாடலாவது அத்தெளிப்பட்டவரை அவர் செய்வல்ல தொழில்களை அறிந்து அத்தொழில்களிலே ஆளுங்கிறம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளக்கும்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா ஆளப் படும்.

ப—ரை: நன்மையுந் தீமையும் - (அரசன்முதலில் ஒரு தொழிலைத் தன்னிடத்து வைத்தால் அத்தொழிலில்) ஆவன வும் ஆகாதனவும், (ஆகிய செயல்களை), நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து, நலம் - (அச்செயல்களுள்) ஆவனவற்றையே, புரிந்த - விரும்பிய, தன்மையான் - இயல்பினையுடையவன், (பின்னே அவ்வரசனால்), ஆளப்படும் - (சிறந்ததொழில்களிலே) ஆளப்படுவான், எ-மு.

வி—ரை: தங்கை உரிமை அறிதற்பொருட்டு அகத்திற்கும் பறத்திற்கும் கடுவாகிய ஒருதொழிலை அரசன் தன்னிடம் வைத்தவிடத்து அத்தொழிலில் ஆளுஞ் செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மையாவது பற்றி அகமாகிய தொழிலிலே ஆளப்படுவானென்பதாயிற்று; 'புரிந்த' என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறியதால் முன்னர் உரிமையை அறிதற்பொருட்டு வைத்ததொழிலாதல் பெறப்பட்டது. [அகம் - உள்பறம் - வெளி;]

க—ரை: தோன் செய்யுந்தோழிலில் நன்மை தீமைகளையாராய்ந்தறிந்து ஆவனவற்றைச் செய்ய விநும்புகின்றவனே அரசனால் ஆளப்படுவான் எ-ம்.

1. He should be employed by a king, whose nature leads him to choose the good, after having considered both the evil and the good.

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்கை வினை.

ப—ரோ: வாரி - (பொருள்) வரும் வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம் படுத்து - (அப்பொருளால்) செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை - (அப்பொருள் வரும்வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செல்வங்களுக்கும்) வந்த இடையூறுகளை, ஆராய்வான் - (தினங்கோறம்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், (அரசனுக்கு), வினைசெய்க - தொழில் செய்யக்கடவன், எ-று,

வி—ரோ: வரும் வழிகளாவன முன் இறைமாட்டி அதிகாரத்தில் 'இயற்றலும்' என்றவிடத்து உரைத்தனவும், உழவு பசுக்காவல், வாணிகம் என்னும் வார்த்தையுமாம், செல்வங்களாவன: அங்குப் பொருளும் இன்பழும் ஆச்சொல்லப்பட்டவை, இடையூறுகளாவன: அரசன்தொழில்செய்வர், சுற்றுக்கார், பகுவர், கள்வர் என்ற இவர்களால் வரும் துண்பங்கள். [வார்த்தை - தொழில்]

க—ரோ: போருள்வநும் வழிகளை விருத்திசெய்து அவ்வநுவடி முதலியவற்றில் வந்த இடையூறுகளை யாராய்ந்து நீஞ்கவல்லவன் அரசனுக்குத்தோழில் யேய்யத்கடவன் எ-ம்.

2. Let him do the king's work who can enlarge the source of revenue, increase wealth, and consider and prevent the accidents which would destroy it.

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்தான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

ப—ரோ: அங்பு - (அரசனிடத்து) அங்பும், அறிவு - (அவ்வரசனுக்கு ஆவனவற்றையறியும்) அறிவும், தேற்றம் - (அவ்வாவனவற்றைச் செய்யுமிடத்துக்) கலங்காமையும், அவா வின்மை - (அவ்வாவனவற்றைச் செய்வதாற் பொருள்கைக்கும் வழி அப்பொருளின்மேல்) ஆசையில்லாமையும் (ஆகிய), இந்தான்கும் - இங்கான்கு குணங்களையும், நன்குடையான் கட்டே - நிலைபெற உடையவனிடத்தே, தெளிவு - (தொழில்லவிட்டிருக்கும்) தெளிவு, எ-று.

வி—ரோ: இங்கன்கு குணமூம் கன்றுக்குட்டமை இவன் செய்கின்ற தொழிலிற் சிறிதம் ஆராய வேணுவதில்லைபென்ற அரசன் தெளிதற்குக்காசனமாதலால், அவனை அத்தெளிவின் பிறப்பிடமாக்கிக்

சொல்லினார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனாக இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது

க—ஈரை: அப்பு அறிவு தேற்றம் ஆகையில்லாகை மேன்னுரிந்தான்கும் உடையவளிடத்தே அரசனுக்குத் தேவிவுண்டாதும் எம்.

3. Let the choice of a king fall upon him who largely possesses these four things, love, knowledge, a clear mind and freedom from covetousness.

எனைவகையாற் ரேறியக் கண் ஞாம் வினைவகையான் வேறூகு மாந்தர் பலர்.

ப—ஈரை: எனைவகையால் - எல்லாவகையாலும், தேறியக் கண் ஞாம் - (ஆராய்ந்து) தெளிக்கு தொழிலைவத்தின் ஞாம், வினைவகையான் - அத்தொழிலினியல்பினாலே, வேறூகும் - வேறுபடுகின்ற, மாந்தர் - மனிதர், பலர் - (உலகத்திற்) பலர் உள்ளர், எ-று.

விரை: கட்டியங் காரன்போல அரசவித்பக்திகளை விரும்பி வேறுபடுவதலாமல் அவ்வரசவின்பத்தினைக் குற்றமென்றிருத்து தாம் மியல்பில் சிற்பவர் அரியராதலால் ‘வேறூகுமாந்தர்பலர்’ என்றார். தொழிலைவுப்பதற்கு முன்னர் எல்லாக்குணங்களு முடையவராய் வைத்தின் வேறுபடுவாரை அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் கடுவானதொரு தொழிலைவத்து அறிந்து ஒழிக்கயேண்டுமென்பதாம். இதனால் ஒரு வகையால் ஒழிக்கப்படுவர் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

க—ஈரை: ஆராய்ச்சி வகையால் வேறுபடாதிருந்து தோழில் வகையால் வேறுபடு மனிதர் பஸ்ராவரேப்பதாம்.

4. Even when a king has tried them in every possible way, there are many men who change, from the nature of the works in which they may be employed.

அறிந்தாற்றிச் செய்கிறபாற் கல்லால் வினைதான் சிறந்தானென் ரேவற்பாற் றன்று.

ப—ரை: வினைதான் - தொழில்தான், அறிந்து - (செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி - (செயலாலும் இடையூறு களாலும் வருஞ் துண்பங்களைப்) பொறுத்து, செய்கிறபாறகல் வால் - (முடிவு) செய்பவல்லவீனயல்லது, சிறக்கானென்று - (இவன் நம்மிடத்து) அன்புடையவனென்று, ஏவற்பாற்றன்று - (வேலெரூருவனை) ஏவந்தன்மை யுடையதன்று, எ-று.

வ—ரை: செய்கிறபாற்கென்பது செய்கிறபானையெனப் பொருள்பட்டமையால் வேற்றுமை மயக்கமாம். அறிவாற்றல்களால்லது அன்பினால் முடியாதென்று இதனால் தொழிலினது இயல்பு சொல்லப் பட்டது எக்ரபதி.

க—ரை: செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து முடிப்பவரிடத்தில் லாமல் மற்றவரிடத்துத் தோழிலை வைக்கில் கூடாது எ-ம்.

5. A king's works can only be accomplished by a man of wisdom and patient endurance; it is not of a nature to be given to another from mere personal attachment.

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

ப—ரை: செய்வானை - (முன்னே) செய்பவன் இலக்கணத் தை, நாடி - ஆராய்ந்து, (பின்னே), வினை - (செய்யப்படுகிற) தொழிலினியல்லைபை, நாடி - ஆராய்ந்து, (பின்பு அச்செய்வானை யும் அத்தொழிலையும்), காலத்தோடு - காலத்துடனே, (சீர்த்து), எய்த - பொருந்த, உணர்ந்து - அறிந்து, செயல் - (அச்செய்வானை அத்தொழிலினிடத்து ஆளுகலைச்) செப்பக்கடவன், எ-று.

வ—ரை: செய்வானது இலக்கணமூம் தொழிலினது இயல்பும் முன்னே சொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது ஆக்காலத்தில் இவ்விலக்கணமூடையவன் செய்கால் இத்தன்மையதாகிய தொழில் முடியுமென்று கூட்டி அறிதல்.

க—ரை: அாசன் முள்ளர்த் தோழில்ரேயீபவனை யாராய்ந்து பிற்நூல் பின்னர்த் தோழினியல்லபையாராய்ந்தறிந்து, அப்பால் அவனை அத்தொழிலில் வைத்தானக்கடவன், எ-ம்.

6. Let a king act, after having well considered the agent whom he is to employ, the deed he desires to do, and the time which is suitable to it.

இதனை யிதனை விவண்முடிக்கு மென்றுய்ந் ததனை யவன்கண் விடல்

ப—ரோ. இதனை - இத்தொழிலை, இதனால் - இச்சாதனத்தால், இவன் முடிக்குமென்று - இவன்முடிக்கவல்லவனென்று, ஆய்ந்து - (குறுபடுத்தி) ஆராய்ந்து, (முன்றும் தம்முள் ஒத்திருந்தவிடத்து), அதனை - அத்தொழிலை, அவன்கண் - அவனிடத்தே, விடல் - விடக்கடவன், எ-று.

வ—ரா: சாதனம் - துணைவரும் பொருளும் முதலானவை, செய்பவனும் சாதனமும், தொழிலும் தம்முள் ஒத்திருந்தலாவது ஒவ்வொன்றே மற்றைய இரண்டற்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல். விடுதல் - அத்தொழில் செய்தற்கு அவனை உரியவனாக்குதல்.

க—ரா: அாசன் எத்தோழில் எவனும்முடியுமோ அந்தோழிலை அவனிடத்து வைக்கக் கடவன், எ-ம்.

7. After having considered, "this man can accomplish this, by these means," let the king leave with him the discharge of that duty.

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை யதற்குரிய ஞகச் செயல்

ப—ரை: வினைக்கு - (ஏருவனை அரசன்தனது) தொழில் செய்தற்கு, உரிமை - உரியவனுக, நாடியபின்றை - (ஆராய்ந்து துணிந்தால்) பின்பு, அவனை - அவனையே, அதற்கு - அத்தொழில் செய்தற்கு, உரிமை - உரியவனுகும்படி, செயல் - (உயரச்) செய்யக்கடவன், எ-று.

வ—ரா: உயரச் செய்தல் - அத்தொழிலை அவன் தானே செய்து முடிக்கும் வல்லமையுடையவனாக்குதல். அது செப்யாதவிடத்துப் பேரி மென்பது கருத்து.

க—ரூ: அரசன் ஒருவனைத் தன் தோழிப்புரியவனமிருந்தலே மாராய்ந்திருப்பது, பின்பு அவனை அத்தோழிப்பு உரியவனாகச் சேய்யக்கடவன் எ-ம்.

8. Having considered what work a man is equal to, let the king employ him in that work.

**வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே ரூக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.**

ப—ரூ: வினைக்கண் - (கனது) தொழிலினிடத்தே, வினையுடையான் - (எப்போதும்) முயற்சி செய்தலை யுடையவன், (அவ்வுரிமையால்), கேண்மை - (கனக்குச்) சுற்றுமாய் கடக்கின்ற தன் மையை, (அது பொருத்வரது சொல்லைக் கேட்டு), வேறுக-மாறுபட, (அரசன்), நினைப்பானை - நினைப்பானாலும், திரு-சேதை, நீங்கும் - (அவ்வரசனை) விட்டு சீங்குவான், எ-று.

வ—ரூ: சுற்றுமாய் கடக்கின்ற தன்மையாவது [வினையுடையான் அரசனுக்குத்] தான் பிறநூல் ரில்லாமற் சுற்றுத்தார் செய்யும் உருமையை யெல்லாம் செய்து கடத்தல். [அரசன்] அவனை அவமதிப்பாக்கக்கொண்டு கோபிக்க நினைப்பானுயின், பின் ஒருவரும் உட்பட்டு [தொழிலில்] முயல்வாரில்லையாம்; இல்லையாகவே, தன் செல்வம் கெடுமென்பது கருத்து. இங்கான்கு பாட்டாலும் [அரசன்] ஆளுதற்குரியவனை ஆளும் வகை சொல்லப்பட்டது. [திரு-செல்வம்]

க—ரூ:—தனது காரியத்தில் முயற்சியுடையவனமிருப்பவனை மாறுபட நினைக்கும் அரசனது சேல்வம் அழிந்துபோம், எ-ம்.

9. Prosperity will leave the king who doubts the friendship of the man who steadily labours in the discharge of his duties.

**நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.**

ப—ரூ: வினைசெய்வான் - தொழில் செய்பவன், கோடாமை - மாறுபடாதிருக்க, உலகு - உலகமானது, கோடாது - மாறுபடாது, (ஆதலால்) மன்னன் - அரசன், நாடோறும் - தினந்தோறும், நாடுக - (அவன் செயலை) ஆராய்க்கடவன், எ-று.

வி—ரை: [அரசன்] அஃதொன்றினையும் ஆராயவே அதன்வழிப் பட்ட உலகமெல்லாம் ஆராய்க்கவனிவான்; அதனால் அவனுரிமை அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்க்குத்தொண்டு வரக்கடவுளைன்பதாம். இதனால் [அரசன் வினைசெய்வானை] ஆண்டவிடத்துக் கெய்வது சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: தனது தோழில் செய்வன் மாறுபடாது தோழில் செய்வதற்கும் உலகம் மாறுபடாதிருத்தலால், அவனை அரசன் நான் தோழும் ஆராய்ந்துவரக்கூடவன், எ-ம்.

10. Let a king daily examine the conduct of his servants; if they do not act crookedly, the world will not act crookedly.

கு—ம் அதி. சுற்றந்தழால்.

53. ON KINDNESS TO RELATIVES.

சுற்றந்தழாலாவது அரசன் தனது சுற்றந்தாரைத் தன்னை கிட்டு சீங்காதிருக்குமாறு தழுவுதல். தொழில் செய்வாரைச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றந்தாரைச் சொல்லுகின்றார் ஆதலால் இது (சுற்றந்தழால்) தெரிந்து வினையாடவின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பற்றற்ற கண் ஞூம் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றந்தார் கண்ணே யுளா.

ப—ரை: பற்றற்ற கண்ஞூம். (ஒருவன்) செல்வங் தொலைந்து, தரித்திரனுணவிடத்தும், பழைமை - (விடாமல் தம்மோடு அவனிடத்துள்ள) பழைமையை, பாராட்டுதல் - எடுத்துக்கொண்டாடு மியல்புகள், சுற்றந்தார் கண்ணே - சுற்றந்தாரிடத்தே, உள் - உள்வாவனவாம், எ-று.

வி—ரை: பற்றற்றகண்ஞூம் என்றசிறப்பும்கை தரித்திரனுணவிடத்து (தம்மோடு அவனிடத்துள்ள பழைமையைப்) பாராட்டுதலில் லாமையை விளக்கின்றது. பழைமை - (அவன்) செல்வமொழியாத காலத்தில் தமக்குச் செய்த உபங்கம். (சுற்றந்தாரல்லாத) மற்றவரெல்லாம் அயன் செல்வமொழிந்தபொழுதே தாழும் அவனேடு கிடைக்கிறது.

கம் விட்டு சீங்குவாராதலால் 'சுற்றத்தார் கண்ணே' என்னும் சொறம் (சுற்றத்தார் பழையை பாராட்டுதலைத் தெள்விக்காத) தேற்றப் பொருள்ள வந்தது. இதனால் சுற்றத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: ஒருவனது சேல்வை நீங்கியவிட்டதும் அவனைவிடாதிருந்து கோண்டாடுதல் கற்றத்தாரிடத்துண்டு, எ-ம்.

1. Even when a man's prosperity is all gone, relatives will act towards him with their ancient kindness.

**விருப்பரூச் சுற்ற மியையி னருப்பரூ
வாக்கம் பலவுந் தரும்.**

ப—ரை: விருப்பரூ - அன்பு நீங்காத; சுற்றம் - சுற்ற மானது, இயையின் - (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின், (அச் சுற்றமானது), அருப்பரூ - கிளாத்தல் நீங்காத; ஆக்கம் பலவும் - செல்வங்கள் பலவற்றையும், தரும் - (அவனுக்குச்) கொடுக்கும், எ-று.

வ—ரை: உட்பகையினின்றும் நீங்குதற்கு 'விருப்பரூச் சுற்றம்' என்றும், தானே வளர்க்கும் உறுதியுடையதாய் செல்வத்தினின்றும் நீங்குதற்கு 'அருப்பரூவாக்கம்' என்றும் அடைகொடுத்துச் சொல்லினார். அரும்பு என்பது தொடைகோக்கி அருப்பு எனவிகாரமாயிற்று 'இயையின்' என்பது அச்சுற்றங் கிடைத்தலினது அருமையை விளக்கி கிடைத்து. ஆக்கம் - காரியவாகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்கள் ஆற்றனயும் கோக்கியாம். சுற்றத்தார் பலர்க்குமிலார்த்தலால் அவை மேஜும்மேஜும் கிளாக்குமென்பது ஏருத்து.

க—ரை: ஒருவனுக்கு அப்புள்ள சுற்றும் கிடைக்குமானுல், அல்லவனுக்குப் பலசேல்வங்களையும் தரும், எ-ம்.

2. If a man's relatives remain attached to him with unchanging love, it will be a source of ever-increasing wealth.

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்த்திறைந் தற்று.

ப—ரை: அளவளாவில்லாதான் - (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சுகலத் தலில்லாதனது, வாழ்க்கை - வாழ்க்கையானது,

குளவளா - குளப்பரப்பானது, கோடின்றி - கரையில்லாமல், சீர்க்கிறைந்தற்று - சீர்க்கிறைந்தாற்போலும், எ-று.

வி-ஈ: சுற்றத்தோடு என்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. கெஞ்சு கலப்புத் தண்ணளவும் அச்சுற்றத்தினைவும் வீசாரித்தறிதலால் வருவதாகவின், “அளவளா” என்பது கருவியாகுபெயர். வாழ்க்கையென்றதும் வாழ்க்கைக்குக் காரணமானசெல்வங்களை, நிறைதல் என்னும் இடத்து விகுத்பொருளான நீரினதொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங்குவாரில் வாழையால் வெளியே போய்விடும்.

க-ஈ: சுற்றத்தாரோடு மனங்கலந்து வாழாகவானது கேல்வும் பாதுகாப்பாரில்லாமையால் அழிந்துபோய், எ-ம்.

3. The wealth of one² who does not mingle freely with his relatives, will be like the full waters of a spacious tank, that has no banks.

சுற்றத்தால் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான் பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

ப-ஈ: செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால் - பெற்ற அதனால், பெற்றபயன் - (இருவன்) பெற்ற பயனுடை, சுற்றத்தால் - (தனது) சுற்றத்தினால், தான் சுற்றப்பட - தான் சூழப்படும்வகை, ஒழுகல் - (அச்சுற்றத்தைத் தழுகி) ஒழுது தலாம், எ-று.

வி-ஈ: பெற்றவதனால் என்பது சுற்றத்தால் என்னும் தொட்ட கோக்கிச்செய்யுன் விகாரத்தால் பெற்றத்தால் எனவக்கது. (சுற்றத்தாற் சுற்றப்பட வொழும்) இவ்வொழுக்கங் (அரசன்) பகையில்லாபல் அரசானுத்துக் காரணமாதலால், இவ்வொழுக்கத்தினைச் செல்வத்திற்குப் ‘பயன்’ என்றார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் சுற்றத்தைத் தழுவதல் முறையே செல்வத்திற்குக் காரணமும், அரசனும், பயனும் ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. அண் - பாதுகாப்பு.

க-ஈ: ஒருவன் தான் அடைந்த செல்வந்தால் அடையும் பயன் தன் சுற்றத்தாரோடு மனங்கலந்து வாழ்தலே எ-ம்.

4. To live surrounded by relatives, is the advantage to be derived from the acquisition of wealth.

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

ப—ரை: கொடுத்தலும் - (ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டு வனவற்றைக்) கொடுத்தலையும், இன்சொலும் - இன்சொற் சொல்லுதலையும், ஆற்றின் - செய்யவல்லவனுயின், அடுக்கிய - தம்மில்தொடர்க்க, சுற்றத்தால் - (பலவகைச்) சுற்றத்தாலே, சுற்றப்படும் - சூழப்படுவான், எ-று.

வி—ரை: இரண்டும் அவற்றிக்கு செய்தல் அளிதென்பது தோன்ற 'ஆற்றின்' என்றார், தமிழிற் ரூடர்தலாவது உறவினது உறவும் அதனது உறவுமாய் அவ்வறவகளாற் சம்பந்தப்பட்டு வருதல், கொடுத்தலு மின்சொலுமாகிய இவ்வபாயங்களை வடத்துலார் தான்மூம் சாமமூம் என்பர், கொடுத்தல் - தானமாம்; இன்சொற் சொல்லுதல்- சாமமாம்.

க—ரை: சுற்றத்தாரிடத்து ஈதலையும் இன்சோற் சோல்லுதலையும் உடையவன் அக்கற்றுக்காரோடு என்றும் பிரிவிஸ்ரி வாழ் வன் எ-ம்.

5. He will be surrounded by numerous relatives who manifests generosity and affability.

பெருங்கொடையான் பேணன் வெகுளி யவனின் மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

ப—ரை: பெருங்கொடையான் - (ஒருவன்) மிகுங்க கொடையை யுடையவனுமாய், வெகுளி-கோபத்தை, பேணன- விரும்பாதவனும், (ஆனால்) அவனின் - அவனைப்போல, மருங்குடையார் - சுற்றமுடையவர், மாநிலத்து - (இப்) பெரிய உலகத் தில், இல் - இல்லை, எ-று.

வி—ரை: மிகுங்க கொடை - (சுற்றத்தார்) ஒன்றாலும் வறுமை யுடையாவாறு (அவர்க்கு வேண்டுவனவற்றைக்) கொடுத்தல், கோபத்தை

பொருட்பால்

நக

விரும்பானம் - இஃது (கோபம்) அரசனுக்கு அவசியமாய் வேண்டிவதோன்றிற் தொண்டு அதனை அனுகடத்து செய்யாமை.

தீடை: வரையாது கோடுத்தலையும் கோபத்தையடக்கத்தலையும் உடையவளைப் போலச் சுற்றத்தாரை யுடையவர் உலகத்தில் ஒருவநுமில்லை. எ.ம்.

6. No one, in all the world, will have so many relatives about him, as he who makes large gifts, and does not give way to anger.

**காக்கை கரவா கரைந்துண் ணு மாக்கமு
மன்னநி ரார்க்கே யுள.**

பீரோ: காக்கை - காக்கள், (தமக்கு இரையாயுள்ளவற் றைக் கண்டகிடத்து), கரவா - மறையாது, கரைந்து - (தம் ரினத்தை) அழைத்து, உண்ணும் - (அவ்வினத்தோடுங்கூட) உண்ணுதிற்கும், ஆக்கமும் - (சுற்றத்தினுல்லடையும்) பெருக்கங்களும், அன்னீரார்க்கே - அத்தன்மையதாய் இயல்பினையுடையவர்க்கே, உள் - உள்வாரும், எ-று.

விரோ: அப்பெருக்கங்களாவன; பகையில்லாமையும் பெருஞ்செல்லமுடைமையும் முதலானவை. ஆக்கமுமென்ற இறந்தது தழுவிய எச்சவுங்கையால் அறமும் இன்பமுமே யல்லாமல் பொருஞ்சுவாக்கடையுமென்பது பெறப்படும். அத்தன்மையதாய் வியல்பென்றது தாங் அனுபவிப்பன வெல்லாம் ஆச்சற்றத்தாரும் அனுபவிக்கும்படி கவுத்தல்.

தீடை: தாம் அனுபவித்தற்குரியவற்றைச் சுற்பத்தாரோகூடி யனுபவிப்பவர் பகையின்றிப் பேருஞ்செல்வாக வாழ்வார் எ.ம்.

7. The crows do not conceal their prey, but will call out for others to share with them while they eat it; wealth will be with those who show a similar disposition towards their relatives.

**பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
எதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.**

ப—ரை: வெந்தன் - அரசன், பொதுநோக்கான் - எல்லா சையும் ஒரு தன்மையராக நோக்காமல், வரிசையா - (அவரவர்) தகுதிக்கு ஏற்ப, நோக்கின் - நோக்குவானுயின், அதுநோக்கி-அச்சிறப்புநோக்கி, வாழ்வார் பலர் - (அவ்வரசனை விடாது) வாழுஞ் சுற்றுத்தார் பலர், எ-று.

வ—ரை: உயர்தார் நிங்குதலைக் குறித்துப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுதுதலைக் குறித்து ‘வரிசையாநோக்கி’ என வரிசைநோக்கை விதித்தார். இவை நான்கு பாட்டாலும் சுற்றுத்தைத் தழுவும் உபாயம் சொல்லப்பட்டது. வரிசை - கிரமம்.

க—ரை: அரசன் போதுநோக்கைவிட்டுச் சிறப்புநோக்கோடு ஒழுகுவானுயின், அவளைச் சுற்றுத்தார் விடாதிருப்பார் எ-ம்:

8. Many relatives will live near a king, when they observe that he does not look on all alike but that he looks on each man according to his merit.

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மயராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

ப—ரை: தமராகி - (முன்னே) சுற்றுத்தாராயிருந்து, தற்றுறந்தார் - (தன்னேடு பொருந்தாமல் யாதாயினு மொரு காரணத்தால்) தன்னைப் பிரிந்துபோனவர்; சுற்றம் - (மீன்னும் வந்து) சுற்றுத்தார் (ஆகுதல்); அமராமைக் காரணம் - அப்பொருந்தாமையின் காரணம், இன்றி - (தன்னிடத்து) இல்லையாக, வரும் - (தானே) உண்டாகும், எ-று.

வ—ரை: ‘அமராமைக் காரணமிறி’ என்ற கூறினாலும்யால், முன்பு அஃதிருக்கு நிங்குகல் பெறப்படும். அவ்வமராமைக் காரணமாவது அரசன் தான் வழிதப்பி நடத்தல் வெறுப்பனவந்றைச் செய்த வென்ற இவை முதலியவர்க்குல் வருவது. ஆகுதல் என்னும் ஆக்கச் சொல் வருவிக்கப்பட்டது; இயற்கையாகவே அன்புடையராகிய சுற்றுத்தார்க்குச் செயற்கையால் வந்த பிரிவு அச்செயற்கையை ஒழிய ஒழியும்; (அப்பிரிவு) ஒழிந்துபோனால் அச்சுற்றுத்தார்க்கு அன்புசெய்துகொள்ள வேண்டா; (அன்பு) பழைய இயல்பாய் நிற்துமென்பார் ‘வரும்’ என்றார்.

8. Let a man observe and do those things which have been praised by the wise; if he neglects, and does not perform them, for him there will be no happiness throughout the seven births.

**இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.**

ப—ரோ: தம்மகிழ்ச்சியின் - (அரசர்) தமது மகிழ்ச்சியினிடத்து, தாமைக்குதுறும்போழ்து - தாம் செருக்குதுறும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் - முற்காலத்தில் அம்மகிழ்ச்சியினால் (ஆகிய) மறதியினால், கெட்டாரையுள்ளுக - கெட்டவர்களை நினைக்கக்கூடவர், எ-று.

வ—ரோ: மகிழ்ச்சிக்குக்காணமாயுள்ளவற்றே அவர்க்கு உண்டாகிய உளிமையை மகிழ்ச்சியின்மேலேற்றித் 'தம்மகிழ்ச்சியின்?' என்றும், இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன்தோன்றுமால்தலால் 'மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து' என்றும் கொல்லினார். கெட்டாரை நினைக்கவே நாமும் அப்படியே கெடுவோமென்று அம்மகிழ்ச்சியினிடத்துக் கெருக்குரூ ரெங்பது ஏருத்து.

க—ரோ: அரசர் மகிழ்ச்சியினுப் பூர்வமகையும்போது மறதி யினுப் பேட்டவர்களை நினைக்கக்கூடவர், எ-ம்.

9. Let a king reflect on those who have been ruined by neglect when his mind is elated with joy.

**உள்ளிய தெய்த வெளிதுமன் மற்றுந்தா
அுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.**

ப—ரோ: தான் - (அரசனுக்கு) தான், உள்ளியது, - (அனடய) நினைத்தபொருளை, எய்தல் - (அந்தினைத்தபடியே) அடைல்த, எளிதுமன் - எளிதாகும், மற்றும் - பின் னும், உள்ளியது - அந்தினைத்தபொருளையே, உள்ளப்பெறின் - நினைக்கக்கூடுமானால், எ-று.

வ—ரோ: அது கூடாதெங்பது ஒழிந்து நின்றநமயின்மன் ஒழியிசைப் பொருள்ள வந்தது, அந்தினைத்தபொருளையே நினைத்த

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

ப—ரை: அரண் - (காடு மலை முதலிய) அரண்களுள்ளே, (இருந்தாலும்) அச்சமுடையார்க்கு - மனத்தில் அச்சத்தை புடையவர்களுக்கு, இல்லை - (அவ்வரண்களாற் பயன்). இல்லை, ஆங்கு - அதுபோல; 'நன்கு' - செல்வமெல்லாம், (உடையவரா விருந்தாலும்), பொச்சாப்புடையார்க்கு - (மனத்தில்) மறதியை புடையவர்க்கு, இல்லை - (அச்செல்வங்களாற் பயன்) இல்லை, எறு.

வி—கை: செல்வம் நன்மைக்குக் காரணமாயிருந்தலால் அதனை நன்கு, என்றார். அச்சமுடையவரிருக்கும் அரண் அழியும்விதப்போன்ற மறதியுடையவரது செல்வக்களும் அழியுமென்பதாயிற்று.

க—ரை: சேல்வங்களால் வழும் பயன் மறதியுடையார்க்கில்லை எம்.

4. Just as the coward has no defence by whatever fortifications he may be surrounded, so the thoughtless has no good whatever advantages he may possess.

முன்னுறக் காவா திமுக்கியான் றன்பிழை
பின்னு றிரங்கி விடும்.

ப—ரை: முன்னுற - (தன்னுடல் வராமற் காக்கப்படுத் துண் பங்களே அவை வருவதற்கு) முன்னே, காவாது - (அறிந்து) காவாமல், இமுக்கியான் - மறந்திருந்தவன், பின் - பின்பு (வந்து), ஒறு - உற்றகாலத்தில், (காத்தல் கூடாணமயால்), தன் பிழை - தன்னுடைய அத் தப்பிதத்தை, (கிணைந்து) இரங்கிவிடுப்-இரங்கி விடுவான், எறு.

விளை: காக்கப்படுத் தன்பங்களாவன மறதிபார்த்தப் பகைவர் செய்யுங் துங்பங்கள். ஊற்றின்கண் என்றவிடத்துக் கண்ணுருபும் இக் காரியயும் உடன் தொக்கு சின்றன. ஊற்றின்கண் என்பது கண் கண்ணும் உருபும்/ இக்கண்ணும் காரியயும் தொக்கு ஊறு என

தின்ரத்தன்பதாம். துன்பம் உற்ற காலத்தில் காத்தல் கூடா மையால் 'இரங்கிவிடும்' என்றார். இவை மூன்று பாட்டாலும் மறதி சுடையவர்க்கு வகுக் குன்பஞ்சு சொல்லப்பட்டது.

க—ஏர: துன்பங்களை வந்தும் காக்காமல் மறந்திருக்கவன் பின்பு தனது துற்றத்தைக் குறித்து விசனப்பவோன் எ—ம்.

5. The careless man, who provides not against the calamity that may happen will afterwards think with sorrow of his fault.

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை வாயினாம் தொப்ப தில்.

ப—ஏர: இழுக்காமை - (அசுசந்து) மறவாமைக் குணமானது, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல், வாயின் - நேர்ப்புமாயின், அஃது-அதனை, ஒப்பது - ஒக்கும் என்கையானது, இல் - (வெளிருன்று) இல்லை, எ—று.

வ—ஏர: தொழில் செய்வார் குற்றத்தார் என்றும் தங்மயவரிடத் தம் (இழுக்காமை) சமமாக வேண்டுதலால் 'யார்மாட்டும்' என்றும், (செல்வகுதலியவற்றால்) தாம்பெருகிய காலத்திலும், சுருங்கிய காலக் கிலும் சமமாக வேண்டுதலால் 'என்றும்' என்றாக, எல்லாக்காரியங்களிலும் சமமாக வேண்டுதலால் 'வழுக்காமை' என்றும் கொல்வினார். வாயின் என்பது வாய் என்னும் முதனிலைத் தொழிற் பெயராடியாகப் பிறக்க வினையெச்சம்.

க—ஏர: யாவரிடத்தும் எக்காலத்தும் மறதியில்லாமை அரங்குங்கிருக்குமானால், அதனையோத்த நன்மை அவறுக்குப் பிறிசோன் வில்லை எ—ம்.

6. There is nothing to be compared with unfailing thoughtfulness, at all times, and towards all persons.

அரியவென் ருகாத வில்லை பொச்சாவாக கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

நூல் அதி. —போச்சாவாமை.

54. AGAINST FORGETFULLNESS.

பொச்சாவாமையாவது அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றில் மகிழ்ந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ளுதலினும் பகைவரை யழித்தல் முதலீய காரியங்களினும் மற்றவைகளைச் செய்யாமையாம். முஞ்சூறிய சுற்றுத்தாரால் பயனுள்ளது இம் மறதியில்லாதவிடத்தாதலால், இது (பொச்சாவாமை) சுற்றுத் தழாவின் பின் வைக்கப்பட்டது,

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

ப—ரை: சிறந்தவுவகை மகிழ்ச்சியின் - பெருஞ்சுசுந் தோஷக்களிப்பால், சோர்வு - (வரும்) மறதியானது, இறந்த வெகுளியின் - அளவுகடந்த கோபத்திலும், தீது - (அரசனுக்குத்) தீயதாம், எ-று.

ஷ—ரை: பெருஞ்சுந்தோயும் - பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதம் என்ற இவற்றில் வருவது. அளவு பகைவரை வேல்லுதற்கும் கொடியோரைத் தண்டித்தற்கும் வேண்டுவது, அளவுகடந்த கோபம் ஒரோவிடத்துப்பகைவரையும் கொல்லும்; இந்து அத்தன்மையதல்லாமல் தன்னையே கொல்லுதலால் அதனிலும் தீயதாயிற்று.

க—ரை: அரசனுக்கு மிகுந்த வுவகைக்களிப்பால் வந்தும் மறதியானது அளவுகடந்த கோபத்திலும் தீயது, எ-ம்.

1. More evil than excessive anger, is the thoughtlessness which springs from the intoxication of great joy.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் ரூங்கு.

ப—ரை: நிச்சநிரப்பு - நித்தீயவறுமையானது, அறிவினை - அறிவை, கொன்றுங்கு - கெடுக்கும் விதம்போல்

க—ரோ: முன் கற்றத்தாராயிந்தவர் பின்னுத் கற்றத்தாரதுதல் அப்பிரிவிஸ் காரணம் ஒழியத் தானேயுண்டாதும், எ-ம்.

9. Those who have been friends and have afterwards forsaken him will return and join themselves to him, when the cause of disagreement is taken away.

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த னிமைத்திருந்த தெண்ணிக் கொளல்.

ப—ரோ: உழை - (தன்) இடத்தினின்றும், பிரிந்து காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய், காரணத்தின் - (பின்பு) காரணத்தினால், வந்தானே - வந்தசுற்றத்தானே, வேந்தன் - அரசன், இழைத்திருந்து - (அக்காரணத்தைச்) செய்துவைத்து, எண்ணிசூராய்ந்து, கொளல் - (தமுனிக்) கொள்ளக்கடவன், எ-ஆ.

வி—ரோ: சம்மா ‘உழைப்பிரிந்து’ என்று கூறினையொல், பிரிந்ததுக்காரணமில்லாமை பெறப்பட்டது. வருகந்துக்காரணத்தைச் செய்யாதவிடச்சுப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பக்கவரோடு கூடுவானத்தால் ‘இழைத்திருந்து’ என்றும், அன்பில்லாமற் போய்ப்பின்னுங்காரணத்தால் வந்தமையால் ‘எண்ணிக்கொளல்’ என்றும் சொல்லினார். பிரிந்து போன சுற்றத்தாருள் தீவைசெய்யப்போய் அதனை விடவருவானும் அது செய்யாமறபோய் பின்பு என்னைசெய்யவருவானும் தழுவப்படுமாதலால், சுற்றத்தாரைச் சமுவழாறு முறையே இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.

க—ரோ: காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய்ப் பி ள் போநு காரணம் பற்றி வந்துகூடியவனை அரசன் ஆராய்ந்துகோள்ளக்கடவள், எ-ம்.

10. When one may have left him, and for some cause has returned, let the king fulfil the object for which he has come back and thoughtfully receive him again.

நடு

திருக்குறள்

ப—ரை: அரியவென்று - (இவை செய்தற்கு) அரியன வென்று சொல்லப்பட்டு, ஆசாத - (ஒருவனுக்கு) முடியாத காரி யங்கள், இல்லை - இல்லையாம், பொச்சாவா - மறவாத, கருவி யால் - மனத்தாலே, போற்றி - என்னி, செயின் - செய்யப் பெற்றுல், எ-று.

வ—ரை: பொச்சாவா என்பது ஏற கெட்ட எதிர்மறைப் பெய ரெச்சம், அந்தக் கரணமாதலால் மனசைக் 'கருவி' என்றார். இடை விடாத நினைவும் தவறுத் உபாயமும் உடையவர்க்கு அல்லாக் காரிய மும் எனிதில் முடியுமென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் மற வாயையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: மறவாது நன்காலோசித்துச் சேய்யும் அரசனுக்குச் செய்தற்கநுமையான காரியம் ஒன்றுமில்லை எ-அ்.

7. There is nothing too difficult to be accomplished, if a man set about it carefully, with a thoughtful mind.

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

ப—ரை: புகழ்ந்தவை - (நீதிநாலுடையார் இவை அரசர்க்கு உரியவையென்று) உயர்த்திச் சொல்லிய செயல்களை, போற்றி - கடைப்பிடித்து, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர், செய்யாது - அப்படிச் செய்யாமல், இசழ்ந்தார்க்கு-மறந்தவர்க்கு எழுமையும் - எழு சிறப்பிலும், (நன்மையானது) இல் - இல்லை, (ஆதலால்), எ-று.

வ—ரை: அச்செயல்களாவன: மூலகையாற்றலும், நால்வனக யுபாயமும், ஜவகைத் தொழிலும், அறவகைக் குணமும் முதலான செயல்கள். (அரச) சாதித்தருமாகிய இவற்றினின்றும் வழுவிய அரசர்க்கு வருவது காரத் துண்பமேயாதலால் 'எழுமையுமில்' என்றார். எழுமை என்னொல்க்கவ யாகுபெயர் இதனால் மறவாது செய்ய வேண்டும் காரியங்கள் சொல்லப்பட்டன.

க—ரை: நீதிநாலுடையார் உயர்த்திக் கூறியசெயல்களைச் சேய்யாது மறந்திருந்த அரசாங்கத் தழுப்பிழப்பிலும் நன்மையில்லை, எ-அ்.

புகழை - (ஒருவனது) கீர்த்தியை, பொச்சாப்பு - (அவன்) மறதியானது, கொல்லும் - கெடுக்கும், எ-று.

வி-ரை: நித்தியவறுமை - தினங்கோறும் யாசகத்தால் வருத்தித் தன் வயிற்றை சிறைக்கல். அங்கந்திய வறுமை அறிவுடைய வணிடத் தண்டாயின் அவனுக்கு இளிவரவாலும் பாவத்காலும் இழுப்படுதலை உண்டாக்கி அவனது கண்குமதிப்பை அழிக்கும்; அதுபோலமறதியும் புகழுடையவனிடத்து உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக்காத்துக் கொள்ளாமையாலும் காரியக்கெடுதியாலும் இழுப்படுதலையுண்டாக்கி அவனது கண்குமதிப்பை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவ்விரண்டுபாட்டாலும் மறதியினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: ஒருவனது கீர்த்தியைக் கேடுபெறு அவனது மறதியே எ-ம்.

2. Forgetfulness will destroy fame, even as constant poverty destroys knowledge.

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத் தெப்பானு லோர்க்குந் துணிவு.

ப—ரை: புகழ்மை - புகழுடையவராயிருத்தல். பொச்சாப்பார்க்கு - மறந்து நடப்பவர்க்கு, இல்லை - இல்லையாம், அது-அவ்வில்லாமையானது (இந்தீதிநாலுடையார்க்கேயல்லாமல்), உலகத்து - உலகத்தில், எப்பானு லோர்க்கும் - எப்படிப்பட்ட நாலையுடையவர்க்கும், துணிவு - ஒப்ப முடிந்தது, எ-று.

வி-ரை: அரசருக்கே யல்லாமல் அறம் முதலாகிய நான்கிலும் முயல்பவர் யாவர்க்கும் அவை கை கூடாமையினால் புகழில்லையென் பது தோன்ற 'எப்பானு லோர்க்குந் துணிவு' என்றார். துணிவு - நிச்சயம்.

க—ரை: புகழுடையவராயிருத்தல் மறதியுடையார்க்கில்லை எ-ம்.

3. The thoughtless will never acquire fame; this is the clear decision of all the books in the world.

லாவது மறதியில்லாமல் அங்கினைத்தபொருளினிடத்தே முயற்சி செய்தல்; இவை இரண்டுபாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயம் சொல்லப் பட்டது.

க—ரை: அரசன் முயற்சியிடுவதைப்பீருந்தால் அவன் தான் நினைத்தபோருளை எளிதில் அடைவான், எ.ம்.

10. It is easy for a king to obtain whatever he may think of, if he thoughtfully pursue it.

ஞா-ம். அதி.—செங்கோன்மை.

55, ON UPRIGHT GOVERNMENT.

செங்கோன்மையாவது அரசனுற் செய்யப்படும் முறை பின்னு தன்மை, அந்தமுறையானது ஒருபக்கத்திற் சாயாமற செவ்வையாகிய கோல்போலிருத்தலால் செங்கோவெணப் பட்டது. இதனை வடதுலார் தண்டமென்றனர், அம்முறை மறதியில்லாத அரசனுற் செய்யத்தக்கதாதலால், இது (செங்கோன்மை) பொச்சாவாமையின் பின்னவைக்கப்பட்டது.

ஓர்ந்துகண் ஞேடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்து செய் வஃதே முறை.

ப—ரை: ஓர்ந்து (தனக்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ் செய்தால் அக்குற்றத்தை) நாடி, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், கன் ஞேடாது - முகங்கொடாமல், இறைபுரிந்து - நடவு நிலைமை யைப் பொருந்தி, தேர்ந்து - (அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து செய்வல்லேத - (அவ் வளவினதாகச்) செய்தலே, முறை - சீதியார், எ.து.

க—ரை: நடவு நிலைமையைப்பொருக்குதல் இறை என்னும் அரசனுக்கு இயல்பாகலால் அதனை ‘இறை’ என்றும், உயிரினும் சிறங்க வரிடத்தும் என்பார் ‘யார்மாட்டும்’ என்றஞ்சொல்லினார். இறைமை - இறை என்றும், செய்வது - செய்வல்ல என்றும் விகாரப்பட்டும் சின்றன. இதனால் செங்கோவின் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: அரசன் தனிக்கீழ்வாழ்வார் செய்யுளி துற்றத்தை மாராய்த்து யாவடித்திலும் நடவடிகையைப் போந்தி மாசாள் வதே செங்கோல், எ.ம்.

1. To examine into the crimes which may be committed, to show on favour to any one, to desire to act with impartiality towards all, and to inflict such punishments as may be wisely resolved on, this rectitude.

வானேக்கி வாழு மூலகெல்லா மன்னவன்
கோனேக்கி வாழுங் குடி.

ப—ரை: உலகெல்லாம் - உலகத்துபிரகளெல்லாம், வானேக்கி - (மழைபெய்யுமாயின்) அம்மழைநோக்கி, வாழும் - உளவாகாதிற்கும், (என்றாலும்), குடி - குடிகள், மன்னவன் - அரசனது, கோனேக்கி - (செங்கோலுண்டானால்) அச்செங்கோலேக்கி, வாழும் - உளவாகாதிற்கும், எ-று.

வ—ரை: கோக்கிவாழ்தல் - இல்லாமற் கூடாமை, வானினுலாகிய ஏணவினை ‘வாண்’ என்றும், கோலினுலாகிய காவலைக் ‘கோல்’ என்றாக்கிறார்கள். அக்காவல் இல்லாவிடத்து உணவு உண்டாயிருந்தாலும் குடிகளுக்கு அவ்வணவாற் பிரயோசனமில்லை, எ-ம்.

க—ரை: மதை பெய்வதால் உயிர்கள் இருத்தல்போன்று செங்கோல் நடைபேறுவதால் தடிகள் இருக்கும், எ.ம்.

2. When there is rain, the world enjoys prosperity; and when the king rules justly, his subjects prosper.

அந்தனர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

ப—ரை: மன்னவன்கோல் - அரசனுற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோலானது, அந்தனர் நூற்கும் - அந்தனர்க்கு உயிரதாகிய வேதத்திற்கும், அறத்திற்கும் - (அவ்வேதத்தாற் சொல்லப்பட்ட) அறத்திற்கும், ஆதியாய் - காரணமாய், நின்றது - நிலைபெற்றது, எ-று.

வினா: வேதமானது அரசர் வணிகரென்றும் மற்றும் யாவர்க்கும் உரியதாயிலும், தலைமைபற்றி அதனை ‘அந்தனர்தால்’ என்றார். துறவிகளது விரதமும் பெண்களது சற்பும் அரசனது காவலில் தங்கு வனவன் ரூதலால் இங்கு அறமென்றது அவையொழுக்கத்துறை, வேதமும் அறமும் அகாதியாயிருக்காலும் செங்கோல் இல்லாதவிடத்து கடைபெருவாதலால் அச்செங்கோலை அவ்வேதத்திற்கும் அறத்திற்கும் ‘ஆதி’ என்றும், அத்தன்மையே தனக்கு ஆதியாவது வேறில்லையென பார் ‘நின்றது’ என்றும் சொல்லினார். இவை இரண்டொட்டாலும் செங்கோலதுசிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: அரசனது செங்கோல் வேதமும் அதனும் சோல்லப் பட்டதறுமழும் நிலைபேறுவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது, எ—ம்

3. The sceptre of the king is the firm support of the Vedas of the Brahmin and of all virtue.

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
நடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

ப—ரை: உலகு - உலகத்தார், குடிதழீஇ - (தன்) குடிதீயும் அனைத்து, கோலோச்சும் - செங்கோலையுஞ் செலுத்தும், மாநில மன்னன் - பெருநில வேந்தனது, அடிதழீஇ - அடியைப் பொருந்தி, நிற்கும் - (விடாது) சிற்பார், எ—று.

வினா: அனைத்தல் - இன்சொற் சொல்லுதலும் (குடிகள்) தளர்ந்தவிடத்து (அவர்களுக்கு) வேண்டுவனவற்றைக் கொடுத்தலும் முதலானவை. இவ்விரண்டையும் தப்பாமற் செய்வவன் தீவிரமுடுதும் ஆளுவானுகையால் அவனை ‘மாநிலமன்னன்’ என்றும், அவனிடத்து யாவரும் நீங்காத அன்புடையவராவராகலால் ‘அடிதழீஇ சிற்குமுலகு’ என்றஞ் சொல்லினார்.

க—ரை: தனது துடிகளையுடைன் பாதுகாத்துச் சேங் கோல்கேலுத்தும் அரசனை யுலகத்தார்விடாது பற்றுவர், எ—ம்.

4. The world will constantly embrace the feet of the great king who rules his subjects with love.

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ டட்ட
பெயலும் விளையுஞ்சுந் தொக்கு.

ப—ரை. பெயலும் - பருவமழையும், விளையுனும் - (குறையாத) விளைவும், தொக்கு - (ஒருமித்து) கூடி, இயல்புனி - (நால் கள்சொல்லிய) இயல்பால், கோலோச்சும் - செங்கோலைச் செலுத்தும், மன்னவன் - அரசனது, நாட்ட - நாட்டிலுள்ள வனவாப், எ-று.

வ—ரை: உளியெங்பது மூன்றும் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு; (இயல்புனிக்கோலோச்சும் மன்னவனது நாட்டில்) வானமும் நிலமும் சேரக் கொழிந்பட்டு வளர்ந்து சரக்கும், எ-ம்.

க—ரை: நீதியள்ள அரசனது நாட்டில் காலமண்ணியுங் தூண்மாத விளைவும் உளவாகாந்திர்தும், எ-ம்.

5. Rain and plentiful crops will ever dwell together in the country of the king who sways his sceptre with justice.

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூங் கோடா தெனின்.

ப—ரை: மன்னவன் - அரசனுக்கு, வென்றிதருவது - (போரில்) வெற்றியைக் கொடுப்பது, வேலன்று - (அவனென்றியும்) வேற்படையன்றும், கோல் - (அவனது) செங்கோலாம், அது உம் - அச்செங்கோலும், (அத்தன்மையதாவது) கோடா தெனின் - (தான்) கோணுதிருக்குமாயின், எ-று.

வ—ரை: கோல் செவ்விதாயவிடத்தே வேல்பயன்படுவதென்பார் 'வேலன்று' என்றார்; கோல்-நீதி. செவ்விதாதல்-ஒருபக்கத்திற் சாயா திருத்தல்.

க—ரை: அரனுக்கு வெற்றியைக்கோடுப்பது அவனதுசெங் கோலேயன்றி அவனேறியும் வேற்படையன்று, எ-ம்.

6. It is not the javelin that gives victory, but the king's sceptre, if it do no injustice.

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை (547)
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

ப—ரை: இறை - அரசனுணவன், வையக மெல்லாம் - பூமியை பெல்லாம், காக்கும் - காப்பாற்றுவான், முறை - (அவனது) செங்கோலே, அவனை - அவனை, காக்கும் - காப்பாற்றுவதாகும், முட்டாச்செயின் - (அதனைத் தடை நேரிட்ட விடத்தும்) தடைநேரிடாமற் செலுத்துவானுயின், எ-று.

வி—ரை: செங்கோலை முட்டாமற் செலுத்திய விதத்தைக் தன்மகனைத் தேர்க்காவில் வைத்துர்க்க சோழனிடத்தும், அயலார் வீட்டுக் குறைவுத்தட்டிய தன்கையைக் குறைத்த பாண்டியனிடத்துங்காண்டு. முட்டாது என்பது விகுதி தொக்குமுட்டா எனவாக்கது. இவை நான்கு பாட்டாலும் செங்கோலைச் செலுத்தினுண் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.

க—ரை: தீதிவருது உலகத்தைக்காக்கும் அரசனை அவனது செங்கோலே காக்கும், எ-ம்.

7. The king defends the world; and justice, when it is administered without defect, defends the King.

என்பதத்தா ஞேரா முறைசெய்யா மன்னவன் றன்பதத்தாற் றுனே கெடும்.

ப—ரை: என்பதத்தான் - (முறைவெண்டி வழக்கறிவிப் பவர்க்கு) எளிய சமையத்தைப்படையவனுய், ஓரா - (அவர் சொல் வியவற்றை நூலோர் பலரோடும்) ஆராய்க்கு, முறைசெய்யா - (நின்ற உண்மைக்குப் பொருந்த) முறை செய்யாத; மன்னவன் - அரசன், தன்பதத்தால் - தாழ்ந்த பதத்திலே (நின்று). தானே கெடும் - தானே கெடுவான், எ-று.

வி—ரை: வினையெச்சப் பொருளில் வந்த என்பதத்தானை னும் முற்றும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாகென்னும் ஈறகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் கெய்தலென்னும் முதலிலை கொண்டு முடிந்தன. தாழ்ந்த பதம் - பாவகும் பறியும் அடைந்துகிற கும் கிலை; தீயு காரியங்களைச் செய்தவர்க்குத் தருமாம் யமனுயிருத்த லால் பகைவரில்லாதிருந்தாலும் (முறைசெய்யா மன்னவன்) ‘தானே கெடும்’ என்றார். இதனால் முறை செலுத்தாதவனது கேடு சொல்லப் பட்டது.

க—ஏர: முறைவேண்டிலுமிக்கு எனிய சமயத்தையுடையவனும் ஜலோர் பலரோடு மாராய்ந்து முறைசேய்யாத அரசன் ஒருவர் கேட்கவேண்டாது தானே கேவோன் எ.ம்.

8. The king who gives not facile audience to those who approach him, and who does not examine and pass judgment on their complaints, will perish in disgrace.

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல் (54)
வடுவன்று வேந்தன் ரெழில்.

ப—ஏர: குடி-ருடிகளை, புறங்காத்து ~ (இரர் வருத்தாமற்) காத்து, ஒப்பி ~ (கானும் வருத்தாமல்) ஆதரவுசெய்து, குற்றம் ~ (அவரிடத்தில்) குற்றப், (உண்டாலும்) கடிதல் ~ (அக் குற்றத்தைத் தண்டத்தால்) ஒழித்தல், வேந்தன் ரெழில் ~ அரசனது தொழிலாப், (ஆதலால் அஃதவனுக்கு), வடுவன்று பழியாகாது, எ.மு.

வ—ஏர: தன்பஞ்செய்தல், பொருளைக்கொள்ளுதல், கொள்ளுதல் என ஒறப்பு (தண்டம்) மூன்றாக்; அம்மூன்றாண்டு இன்விடத் திற்குப் பொருக்குவன் குண்ணுள்ள தன்பஞ்செய்தல் பொருளைக் கொள்ளுதலென்று மின்சூடு மென்பது ‘குற்றங் கடிதல்’ என்று கூறிய கிணற் பெற்றும் தலைகீழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல் அறங்காஸமயால் வழிவாழைப்பதேனை ஆட்கேபமாக்கிக்கொண்டு, அது வடுவாகாது, அரசனுக்கு அவரை அங்குற்றத்திரின்று சீங்கிப் பரிசுக்காக்குதலுஞ் சாதி தகுமமென்பார் ‘வடுவன்று வேந்தன் ரெழில்’ என்றார்.

க—ஏர: அரசனது தொழில் துடிகளைப் பாதுகாத்து அவர்களிடத்துண்டாதுவி துப்பங்களைத் தண்டித் தொழித்தல் எ.ம.

9. In guarding his subjects against injury from others, and in preserving them himself, to punish crime is not a fault in a king it is his duty.

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொழுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட்டத்தெல்லூடு நேர். 550

ப—ரோ: வேந்து - அரசனுவான், கொடியாரை - கொடியாரையினாலோ, கொலையினாலோ, ஒருத்தல் - தண்டித்தல், (தண்டித்தது நல்லோரைக் காப்பாற்றல்), பைங்கூழ் - (உழவனுவான்) பயிரை, களைகட்டதனேடு - களையைக் களைத்து காப்பாற்றலேடு, நேர் - ஒக்கும் எ-று,

வி—ஸா: கொடியாரென்றது தீக்கொளுவார், கஞ்சிவார், படையிற் கொல்வார், கள்வார், வழியலைப்பார், கொன்னையிடுவார், பிரனில்லாளை விருப்புவார் என்ற இவை முதலானேரை, இவரை வடநூலார் ஆத்தாயிக்கொண்பார், இத்தன்மை யடையவலாத் தாட்சன்மன்செய்து கொல்லாதவிடத்துப் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாளின்ற பயிர்போன்று வருத்தம் பலவற்றை யடைத்து உகைத்தார் தன்பப்படுவாராதலால், கொல்லுதலும் அரசனுக்குச் சாதி கருமமென்பதாயிற்ற. இவை இரண்டு பாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தும் வென்ன கொற்றக் குடையையடைய அரசனுக்குத் தீயோரிடத்து மூவகைத் தண்டமும் ஒழிக்கத்தக்கனவல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது, களைகட்டல்புல் முதலிய களைகளைப் பிடிக்கி யெறிதல்.

க—ரோ: அாசன் கோடியவரைத் தண்டத்து நல்லவணைக் காப்பது உழுது பயிர்சேய்வோன் களையைப் படுங்கிப் பயிரைக் காப்பதுபோல, எ-ம்.

10. For a king to punish criminals with death, is like pulling up the weeds in the green corn.

நுகூ-ம் அதி:—கொடுங்கோன்மை.

56. ON UNJUST GOVERNMENT.

கொடுங்கோன்மையாவது அம்முறையினது கோனுதற்றன்மையாப்; இங்கும் உவமானான கொடுங்கோலின் பெயர் உவமேயமான அதி தியின் மேலாயிற்று. உசங்கோன்மைக்கு மருகலால், இல்லது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. [கொண்

ப—ரை: அலை - (பொருளைகிரும்பிக் குடிகளை) அலைத் தற்கூழிலை, மேற்கொண்டு - தன் மேற்கொண்டு, அல்லவை - முறையல்லாதவற்றை, செய்தொழுகும் - செய்துநடக்கும், வேங்கு - அரசனுவான், கொலை - (பக்கமைப்பற்றிக்) கொல்லுதற்கூழிலை, மேற்கொண்டாரின் - (தம்) மேற்கொண்டு நடப்பவரினும், கொடியதே - கொடியனுவான், எ-ஆ.

வி—ரை: அவர்செய்வது ஒருங்களைத் துன்பம், இவன் செய்வது எங்கானும் துங்பமா மென்பது பற்றிக், கொலை மேற்கொண்டாரிற்கொடியதே, என்றார்; இது பக்கமைப் பாஜுவமானத்திற்கு ஒருமையப்பாலுவமேயமாக வந்த பால்மயக்குறழ்ச்சி. கொண்டாரின் என்னும் இஞ்சிருபுறந்திச்சிப்பொருளில் வந்தது. வேங்கு என்பது உயர்தினைப் பொருள்வுக்குத் துக்கித்தொல். அலைத்தல் கொலைவினுங் கொடிய தெருப்பாயிற்று.

க—ரை: அநீதியேம்தோழுது மகசன் பக்கமைப்பற்றிக் கொலை செய்பவர்களீலும் கொடியனுவான், எ-அ.

1. More cruel than the man who lives the life of a murderer is the king who gives himself to oppress and act unjustly towards his subjects.

வேலொடு நின்று னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்று னிரவு.

ப—ரை: கோலொடு - தண்டித்தற்கூழிலோடு, சின் ருங் - நின்ற அரசன், இரவு - (குடிகளைப்பொருள்) வேண்டுதலானது, (வழியில் அலைத்துப்பொருள் பறிக்குமிடத்துத் தனிசே), வேலொடு - வேற்படைகொண்டு, நின்றுங் - நின்ற கள்வன், இடுவென்றதுபோலும் - (வழிப்போக்களையுன்கைப் பொருளைத்) தாவென் றவேண்டுவதோடு ஒக்கும், எ-ஆ.

வி—ரை: ‘வேலொடு நின்றுங்’ என்றதனால் பிறரோடு சில்லாக்கமயும், ‘இரவு’ என்றாலும் இதைப்பொருள்லானமயும் பெறப்பட்டன. [பொருள்] தாராவிட்டால் தண்டிப்பேணன்னுங் குறிப்புடையவளுதலால் [பொருளை] வாங்குதலும் கொடுக்கோண்மைவினது குற்று கோல்லப்பட்டது. அலைத்தல் - அடித்து வருத்தல்.

தா

திருக்குறள்

க—ரோ: கோட்சோலரசன் துடிகளைப் போந்வேண்டிதல் திருத் வழிப்போக்கினைப் போந்வேண்டுதலை யோக்கும் எ.ம்.

2. The request for money of him who holds the sceptre is like the word of a robber who stands with a weapon and says "give up your wealth"

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
ஞெடொறு நாடு கெடும்.

ப—ரோ: நாடொறும் - தினக்தோறும், நாடி - (தன்னுடைல் உன்டாகுங் திமைகளை) ஆராய்ந்து, (அதற்கு ஒக்க), முறைமுறைமையை, செய்யா - செய்யாத, மன்னவன் - அரசன், நாடொறும் - தினக்தோறும், நாடுகெடும் - நாடிமுப்பான், எ.ம்.

வ—ரோ: அரசனுக்கு காடு உறுப்பாகலால், அங்நாட்டின் கெடுதற்றேழில் அவன்மேல் நின்றது. இழுத்தல் - [நாட்டின்] பயன்டையாகம்.

க—ரோ: தன்னுட்டிலுண்டாகுந் திமைகளை நாள்தோறும் மாராய்ந்து கேங்கோல் கேலுத்தாத அரசன் ஒவ்வொரு நாளும் தனது நாடியினை யிழுப்பான் எ.ம்.

3. The country of the king will daily fall to ruin, who does not daily examine into and punish crimes.

குமுங் குடியு மொருங்கிமுக்குங் கோல்கோடிச்
குழாது செய்ய மரசு.

ப—ரோ: குழாது - (மேல் விளைவை) எண்ணுமல், கோல் கோடி - முறைதப்ப, செய்யும் - செய்கின்ற, அரசு - அரசனுவன், (அச்செயலால்), குழும் - (முன் சம்பாதித்த) பொருளையும், குடியும் - (பின் அப்பொருளைச் சம்பாதித்தற்குக்காரணமாகிய) குடிகளையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, இழக்கும் - இழுப்பான், எ.மு.

வ—ரோ: கோடவென்னும் விளையெச்சம் கோடியெனத் திரிச்து நின்றது, முன் சம்பாதித்த பொருளை இழுத்தற்குக்காரணம் வருகிற பாட்டாற் சொல்லுவார்.

பொருட்பால்

சுகு

க—ரா: பின்வநுவததீக் கந்தாது முறைதப்ப நடக்குமாசன் பேரநுளையும் துடிகளையும் இழப்பான் எ-ம்.

4. The king who without reflecting on its evil consequences perverts justice, will lose at once both his wealth and his subjects.

அல்லற்பட்ட டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே குரு
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

ப—ரை: செல்வத்தை - (அரசனது) செல்வமாகிய மரத்தை, தேய்க்கும் - குறைக்கும்; படை - வாளாவது, (அவன் முறைசெய்யாமையினால்), அல்லற்பட்டு - (குடிகள்) துண்பம் டைந்து, ஆற்றுது - (அத்துண்பத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாமல், அழுககண் ணீரன்றே - அழுதலால் வந்த கண்ணீரவ்வா, எ-று.

வி—ரை: கண்ணீரைப் படையாக உருவகஞ்செய்தவர் அதற்கேற் பச் செல்வத்தை மரமென்மருவங்கு செய்யாமையின் இஃதேக்கேசவஞ்சுவகவணியாம். அல்லறபடுத்திய பாவத்தினது கொழில் அதற்குக் காரணமாகிய கண்ணீரமேல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக் காட்டிலும் கொடியது வேறில்லாமையால், செலவும் விரைக்குத் தெடுமென்பது கருத்து.

க—ரா: கோடுக்கோலரசனது சேல்வத்தை விரைவாக குழிப்பது அவனது துடிகள் அழுதகண் ணீர், எ-ம்.

5. Will not the tears, shed by a people who cannot endure the oppression which they suffer from their king become a saw to waste away his wealth?

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றே
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. [ன்]

ப—ரை: மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு, மன்னுதல் - (புகழ்கள் தாம்) சிலைபெறுதல், செங்கோன்மை - செங்கோன்மையால், (ஆம்), அஃது - அச்செங்கோன்மை, இன்றேல் - இல்லையாயின், மன்னர்க்கு - அவ்வரசர்க்கு, ஒளி - அப்புகழ்கள்தாம், மன்னுவாம் - உண்டாகாவாம், எ-று.

வி—ரா: செங்கோன்மை யென்பதன்கண் செய்யுள்விகாரத்தாற் ரெஞ்சு சிறைதூல் என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமையுருபை விஸித்து ஆம் என்னும் ஆக்கச்சொல் வருவித்துச் சொல்லப்பட்டது. அரசர்பூமியில்

நிலைபெறுதற்குக் காரணம் புகழாம், மன்னுமை (புகழ்கள்) ஒருபோதும் நிலைத்திராமை. (குடிகளால் அரசர்) பழிக்கப்பட்டால், (அவர்க்கு) ஒளி புகழ்கள் நிலைபெறுவாம்; நிலைபெறுவாகவே, தமும் (அரசரும்) நிலை பெறுரென்பது பெறப்பட்டது. வெற்றி, கொடை முதலாகிய ஏதுக்கூடால் புகழ்ப்பலவகைப்படுதலால் ஒளிமன்னுவாம் எனப்பன்மையாற்சொல்லி வரு. அப்புகழ்களேல்லாம் செங்கோண்மை (நீதி) யில்லாதவிடத்து இல்லையாமென்பதாம். இவைகான்கு பாட்டாலும் கொடுங்கோண்மையுடைய அரசனடையுங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.

க—யை: புகழ் சேங்கோஜுடைய அரசர்க்களீறிக் கோடுங்கோ ஜுடைய அரசர்சிதுண்டாகாது, எ.ம்.

6. Righteous government gives permanence to the fame of kings; without that their fame will have no endurance.

**துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு**

ப—யை: வேந்தன் - அரசனாது, அளியின்மை - அருளில் லாமையானாது, வாழும் - அவனுட்டில் வாழுப், உயிர்க்கு - குடிகளுக்கு, துளியின்மை - மழுமில்லாமையானாது, ஞாலத்திற்கு - தூமியில்லாழு முயிர்களுக்கு, ஏற்று - எவ்வகைத்துன்பந்தருமோ, அந்று - அவ்வகைத்துன்பந்தரும், எ.து.

வி—யை: துளியென்பது சிறப்புப்பற்றி மழுமேல்நின்றது; உயிரென்பது குடிகள் மேன்சின்றது. முன். வானேங்கி வாழும், என்றங்களை எதிர்மறை முகத்தாற்சொல்லியபடியாக்.

க—யை: உயிர்களுக்கு மழு பெய்யாமையால் எவ்வளவு துளிபழன்டாதுமோ அவ்வளவு துளிபம் அநுளில்லாத அரசன் கீழ் வாழும் தடிகளுக்குண்டு, எ.ம்.

7. As is the world without rain, so live a people whose king is without kindness.

**இன்மையினின்னு துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்.**

ப—யை: முறைசெய்யா - முறையைச் செய்யாத, மன்னவன் - அரசனாது, கோற்கீழ் - கொடுங்கோலின்கீழ், ஏடின் - வாழின், (யாவர்க்குப்), இன்மையின் - (பொருளினாது) இல்லா

பொருட்பால்

நுக

எமயிலும், உடைமை - (பொருள்) உடைமையானது, இன்னது - பெருந்துக்கங் தருவதாம், எ-து.

வி-ரை: தனக்குரியபொருளோடு அமையாதுமேலும் [பொருள்] விரும்புமரசனது காட்டில் கைந்தோவ யாப்புண்டல் முதலாயின வருவது பொருளுடையார்க்கே ஆதலால், அவ்வடைமை இல்லாமையினும் துன்பந்தருவதாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனுட்டில் வாழ்வார்க்கு வருவ குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது,

க-ரை: தீதிதப்பிய அரசன்க்கும் வாழுந்தே சேல்வரிக்குண்டாதும் துன்பம் வறுகையாலுண்டாதும் துன்பத்திலும் கோடியது, எ-து,

8. Property gives more sorrow than poverty to those who live under the sceptre of a king without justice.

**முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறை கோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.**

ப-ரை: மன்னவன் - அரசன், (தான் சம்பாதிக்கும் பொருளை), முறைகோடி - முறைதப்ப, செய்யின் - சம்பாதிப்பா னுயின் (அவன்து நாட்டில்) உறை- பருவ மழையானது, கோடி - இல்லாமற் போம்படி, வானம் - மேசானது, பெயல் - பொழுதலை, ஒல்லாது - பொருந்தாது, (செய்யாது), எ-து.

வி-ரை: இரண்டிடத்திலுங் கோட என்பன கோடியெனத் திரிக்க தின்றன. பருவமழை கோடுதலாவது பெய்யவேண்டும் காலத்திற் பெய்யாதொழில்கள், பருவமழையில்லாமைக்குக் காரணம் வருகின்ற பாட்டாற் சொல்லுவார்.

க-ரை: தீதிதப்பிய அரசனது நாட்டில் பநுவமழை பெய்வதில்லை, எ-ம்.

9. If the king acts contrary to justice, rain will become unseasonable, and the heavens will withhold their showers.

**ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா ணென்னின்.**

ப-ரை: காவலன் - காப்பாற்றந்குரிய அரசன், காவானெனின் - (உயிர்களைக்) காப்பாற்றுனுயின், (தருமமில்லாத அவன்து நாட்டில்), ஆ - பசுக்களும், பயன்குன்றும் - பால் (தரு

வது) சருங்கும், அறுதொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல் களை, மறப்பர் - மறந்துவிடவார், எ-று.

வி-ஸ: ஆபயன் - ஆவினின் றும் கொள்ளும்பயன். (அந்தணர்க்குரிய) அறுதொழிலாவன் - வேதமோதல், ஒதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல், செய்வித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பவை. பசுக்கள் பால்கறவாது குன்றியவிடத்து அவிப்பாகமில்லாமையாலும், அது கொடுத்தற்குரிய அக்தணர் மக்திரம் கந்பமென்பனவற்றை யோதாமையாலும், யாகம் நடவாதாம்; நடவாதாகவே, மேகம்மழைபொழிதலைச் செய்யாதென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டாலும் அவன் நாட்டினிடத்துண்டாகுங் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.

க-வர: உயிர்களைக் காப்பாற்றுத் அரசனது நாட்டில் பகுக்கிலிடத்தும் அந்தணரிடத்தும் பேஷத்தக்கபயன் துறைந்துபோம். எ-ம்.

10. If the guardian of the country neglects to guard it, the produce of the cows will fail, and men of six duties will forget the vedas.

நீ-ம் அதி:—வெருவந்த செய்யாமை.

57. AGAINST ACTING WITH A REIGN OF TERROR.

வெருவந்த செய்யாமையாவது குடிகள் அஞ்சவதுப், பகுதி (மங்கிரி முதலாகிய அங்கங்கள்) அஞ்சவதும் தான் அன்சவதும் ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுக்கோன்மையிற் சேர்தலால், அஃது (வெருவந்த செய்யாமை) அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

ப-ரை: தக்காங்கு - (இருவன் தன்னிலும் மெனியவன் மீது சென்றவிடத்து) நடுவுகிலைமையாக, (மின்ற), நாடி - (அதனை) ஆராய்ந்து, தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் - (பின்னும்) அக்குற்றமான செயலைச் செய்யாமற் பொருட்டு, ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்துக்கு) ஏற்ப, ஒஹுப்பது - (அவனைத்) தண்டிப்பவனே, வேந்து - அரசனுவான், எ-று.

வி-ரா: தக்காங்கு ஒத்தாங்கு என்பன ஒருசொல்; தகுதி - கடுவ லையை, இசன்றே தக்காங்கு ஆராயாகமையும் வேறொருகாரணம்பற்றி அதிகமாகத் தண்டிந்தாலும், குடிசன் அஞ்சக் தொழிலாதல் பெற்றும்.

கி-ரா: ஒருவளது துற்பத்தை நவேநிலைகையாகவிருந்தாராய் நது அவன் பின்னுங் துற்பத்தையொவரு அவனை அக்குற்றத்திற்குத் தக்கவாஜு தண்டிப்பவனே அக்குவான். எ-ம்.

1. He is a king who having equitably examined any injustice which has been brought to his notice suitably punishes it, so that it may not be again committed.

கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க நீங்காமை வேண்டு பவர்.

ப—ரா ஆக்கம் - செஸ்வமானது, நெடிது - நெடுங்காலர், சீங்காமை (கம்மிடத்து) சீங்காரையை, வேண்டுபவர் - விரும்பு வேர், கடிதோச்சி - (அக்குற்றத்திற்கேற்பத்தண்டன் செய்யத்தொடங்கும்போது) அளவுடக்கச் செய்வார் போலத் தொடங்கி, மெல்லவெறிக - (செய்யும்போது) அளவுடவாமற் செய்யக்கடவர், எ-று.

வி-ரா: கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார், அதனை அஞ்சிதற் பொருட்டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும் அஞ்சாகமப்பொருட்டுமாம்; தண்டனை தொடங்கினால்வில் குறைதல்பற்றி 'மெல்ல' என அதற்கு பெண்கை கூறப்பட்டத் தூச்சுசல் சுற்றிதலென்னுமிரண்டும் கோலென் னும் உவமை பற்றி வக்கன். இவை இரண்டு பாட்டாஜும் குடிசன் அஞ்சவனவற்றைச் செய்யாக்கவினது இலக்கணஞ்சு சொல்லப்பட்டது.

க—ரா: ஒருவளை அவனது துற்பத்திற்குத் தக்கவாஜு தண்டிக் கும்போது அத்தண்டனையைத் தோட்டீக்கத்திற் பேரிதுபோற் காட்டி முடிவில் எவ்தாகப் பேய்யும் அசரவிடத்துச் செல்வம் நிலைபேறும் எ-ம்.

2. Let the king, who desires that his prosperity may long remain with him, make enquiries with strictness and then punish with mildness.

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னுயி
வெருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

ப—ரே. வெருவான் (அரசன் குடிகள்) அஞ்சிய செயன் களை, வெற்றாடுக்கும் பெய்பது நடக்குப், வெங்கோலனுமின் கொடுக்கோல்லாதாக, ஒருவந்தம் - திச்சயமாக, ஒல்லை - கடி தில், கெடும் - கெவீரன், எ-று.

வ—ரா: 'வெங்கோலன்' என்பது இந்த வாளா பெயராய் தின் நது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன (திச்சயமென) ஒரு பொருளுணர்த்தஞ் சொந்தன், அத்செயல்களும் கேடுகளும் பின்னே சொல்லப்படும்.

க—ரா: துடிகள் அஞ்சத்தக்கீ கார்யக்களைச் சேம்துவநும் அரசன் விரைவிற் கேடுவான் எ-ம்.

3. The cruel sceptred king, who acts so as to put his subjects in fear, will certainly and quickly, come to ruin.

இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னுச்சொல் வேந்த னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

ப—ரே. இறை - (நம்) அரசனுள்ளன், கடியனென்று - பொல்லாதவனென்று, உறைக்கும் - (குடிகளால்) சொல்லப்படுகின்ற, இன்னுச்சொல் - துன்பந்தருஞ் சொல்லையுடைய, வேந்தன் - அரசன், உறைகடுகி - ஆயுஞாங்குறைந்து, ஒல்லைக்கடும். செல்வமுப்) கடி தினிமுப்பான் எ-று.

வ—ரா: (குடிகள்) மனம் வருக்கித் தொல்லுதலால், இன்னு கைமைய (துப்பத்தைத் தருவதாய) சொல்லை 'இன்னுச்சொல்' என்றார். உறையென்பது முதனிலைக் கொழிற்பெயர் அஃது இவருதுக்குபெயராய் உறைதலைக் கைய்யும் நாளின்மேல் சிக்குது. அது குறைதலாது அச்சொல்லில்லாதவாக்கு உள்ளவளவிற் குறைதல்.

க—ரா: துடிகளால் கொடியவனேவீறு ஓரல்லப்புமூச்சன் ஆயுஞ்கு துறைந்து சேல்வத்தையும் விரைவிலிருப்பான் எ-ம்.

4. The life of that king who is spoken by his subjects as cruel will be shortend, and he will lose his wealth quickly.

அருஞ்செவ்வி மின்று முகத்தான் பெருஞ்செல்வம் பேன்ட்கண்டன்ன துடைத்து.

ப—ரை: அருஞ்செவ்வி - (கண்ணீக் காணவேண்டுவார்க்கு) அரிதாய் சபயத்தை, (உடையவனுப்) இன்னுமுகத்தான்- (கண்டால்) இனிமையில்லாத முத்தினையுடையவனது, பெருஞ் செவ்வம் - பெரிய செல்வமானது, பேய் - பேயால், கண்டன் னது - காணப்பட்டாற் போல்வுதொரு குற்றத்தை, உடைத்து- உடையதாம், எறு.

வி—ரை: எனவே இலையிரண்டும் அஞ்சவனவற்றைச் செய்த ஸாயின் இவை செய்வாலேச் சார்வாரில்லாமையால், அவனது செல்வம் தனக்கும் பிறக்கும் பயன்படாதென்பது பற்றி ‘பேசப்பண்டன் துடைத்து’ என்றார், சானுதல் - (பேய்பெருஞ் செல்வத்தைத்) தன வசமாக்குதல்.

க—ரை: தழகள் தன்னீசி காண்பதற்குச் சமயங்கோடாத வறுயும், கண்டால் கடூகுத்து முகத்தையுடையவனுயூழ்ளீ. அதனது சேல்வம் பேய்ந்தே சேல்வம்போலப் பயன்படாதோழியும் எம்.

5. The great wealth of him who is difficult to access and of stern countenance, is like that which a devil has obtained.

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில மை னெடுஞ்செல்வ நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

ப—ரை: கடுஞ்சொல்லன் - (அரசன்) கடிய சொல்லையும் உடையவனுப், கண்ணிலனுயின் - கண்ணேட்டமுமில்லாதானாலு னுள், கெடுஞ்செல்வம் - (அவனது) பெரிய செல்வமானது, நீடின்றி - கீடுதலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும் - அழியுப், எறு.

வி—ரை: “வேட்ட ஒட்டுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ் குத பொருளீட் டஞ் காமமோடேழு”: எனப்பட்ட சபத விசனங்களுள் கடுஞ்சொல்லன யும் மிகுதண்டந்தயும் இவர் இல்வெருவந்த செய்தலூன் அடக்கிக் ‘கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலனுயின்’ என்று கறிஞர் கண் கருவியாகு பெயர். இவை செய்தபொழுத்த கெடுஞ்சிழுமையதனருயினு மென்பார் ‘கெடுஞ்செல்வய’ என்றார். நீடுதல் - கீடுத்திருத்தல்.

க—ஈரா: கடுமேசோல்லையும் இரக்கமிள்ளையையும்பையை அரசு எது சேல்வம் விரைவிலழியும் எ—ம்.

6. The abundant wealth of the king whose words are harsh and whose looks are without kindness, instead of abiding with him will instantly perish.

கடுமொழியுங்கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமூரண் டேய்க்கு மரம்.

ப—ஈரா: கடுமொழியும் - கஷ்ய சொல்லார், கையிக்கத தண்டமும் - (குற்றத்தின்), மிகுந்க தண்டமும், வேந்தன் - அரசு எது, அடும் - (பள்ளவரை) வெல்லுக்கற்ற, முரண்: மாற பாடாகிய, (இரும்பினை), தேய்க்கும் - தேயச்செய்யும், அரம் - அரமாம் எ—று.

வ—ஈரா கஷ்யசொல்லார் கேளையும் அளவுடைக்க தண்டத்தால் தேசமும் கெட்டு மாறபாடு கருங்கி வருதலால் அவ்விரண்டையும் அரமாக்கி, வலியதானாலும் தேய்மென்பதற்கு அடுமூரணை இரும்பாக்கிக் கூறினார். கடுமொழியையும் கையிக்கத தண்டத்தையும் அரமாக வருவகனு செய்தவர் அதற்கேற்ப அடுமூரணை இரும்பாக வருவங்கு செய்யாகையினால் இந்து வகுதேச வருவக வண்ணியாம் அப்பென்பதைக் கடுமொழியென்பதனேடும் கையிக்கத தண்டமென்பகளேடும் தனித்தனி கூட்டிக் கடுமொழியாகிய அரமும் கையிக்கத தண்டமாகிய அரமும் என்றுரைத்துக் கொன்க. இவை ஜக்துபாட்டாலும் கஷ்மயபிஸ்லாமை, இன்முகமுஹம்படமை, கண்ணுட்டமில்லாமை, கடுஞ்செற்ற சொல்லல், அளவுடைக்க தண்டம் என்ற இவைகள் குழகள் அருங்கக் கொழில்களைப்பதும், இவற்றைச் செய்யுமரசன் ஆயுஞ்சும் பள்ளவரை வெல்லும் வல்லமையும் செல்வமும் இதுப்பானென்பதும் சொல்லப்பட்டன.

க—ஈரா: கஷ்ய சோல்லும் அளவுடைந்த தண்டனையும் அரசு எது வலிமையை அடிக்கும் எ—ம்.

7. Severe words and excessive punishments will be a file to waste away a king's power for destroying his enemies.

இனத்தாற்றி யென்னுத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் சீறிற் சிறுகுந் திரு

ப—ரை: இனத்தாற்றி - (காரியத்தைப்பற்றிவந்த என்னத்தை) மங்கிரிகள்மேல் வைத்து, எண்ணுத் - (அவரோடு தானும்) எண்ணிச் செய்யாத, வேந்தன் - அரசன், (அப்பிழையினால் தன்காரியந் தப்பியவிடத்து), சினத்தாற்றி - தன்னைக் கோபமாகிய குற்றத்திலே செலுத்தி, சிறின் - (அவரைக்) கோபிப்பானுயின், திரு - (அவன் து) செல்லமானது, சிறுகும்- (நாடோறும்) சுருங்கும், எ-று.

வ—ரை: இராச்சியபாரத்தைத் தாங்கிச் செலுத்தத லொப்பு கையால் மங்கிரிகளை இனம் என்றும், தான் பின்பு தவறிப்போவதையறித்து அடங்காது அத்தவறிப்போயதை அவர்மேல் ஏற்றிக் கோபித் தால் அவர் அஞ்சி கீங்குவர்; நீங்கவே அத்தவறு திரும் விதமும் அவ்விராச்சிய பாரத்தை இனிது செலுத்தும் விதமும் இலஞ்சுமென்பது கோக்கித் திருச்சிமகும் என்றஞ் சொல்லினார். இதனால் மங்கிரிக்காகிய பகுதி யஞ்சுக்கொழிலும், அது செய்தான் அடையுங் குற்றமுன் சொல்லப்பட்டன.

க—ரை: மங்கிரிகளுடன் ஆலோசியாது தான்சேய்த காரியம் தவறியபோது அவர்களைக் கோபித்த மரசனது சேல்வும் நாளுக்குத் தான் துறைந்துபோம் எ-ம்.

8. The prosperity of that king will waste away, who without reflecting on his affairs himself, commits them to his ministers, and when a failure occurs gives way to anger and rages against them.

**செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.**

ப—ரை: சிறை செய்யா - (போர் வருவதற்கு முன்னே தனக்குக் காப்பிடமாவதோர்) அரண்செய்து கொள்ளாத, வேந்தன் - அரசன், செருவந்த போழ்திற் - அப்போர் வந்தகாலத் தில், வெருவந்து - (காவல் இல்லாமையால்) அஞ்சி, வெய்து - விரைவில், கெடும் - கெடுவான், எ-று.

வ—ரை: (செருவந்த போழ்திற் சிறை செய்யா வேந்தன்) பகை வர்க்கஞ்சித் தன்னேடு சேங்கதவர் சீங்குதலால் தனியனுகித் தானும்

நுடி

திருக்குறள்

அஞ்சி அப்பகைவர் வசத்தனுவனென்பதாம். இதனால் தான் அஞ்சம் செயலும் அது செய்தான் அடையும் பயனுள்ள சொல்லப்பட்டன.

க—ரூ: தனக்குக் காவலாக ஓர் அரண் சேய்துகொள்ளாத அரசன் பகைவரேதிர்த்த காலத்தில் விரைவிற் கேடுவான் எ-ம்.

9. The king who has not provided a place of defence for himself will in times of war be seized with fear and quickly perish.

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ வதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.

ப—ரை: கடுங்கோல் - கடுங்கோலனுகிய அரசன், கல்லார் - (தீதிநூல் முதலியவற்றைக்) கல்லாதவரை, பிணிக்கும் - (தனக்குப் பகுதியாக) கூட்டா சிற்பான், அதுவல்லது - அங்கூட்டமல்லாமல், நிலக்கு - நிலத்திற்கு, பொறை - அதிகமான பாரம், இல்லை - வேறு இல்லை, எ-று.

வ—ரூ: ‘கடுங்கோல்’ என்பது இங்கு அதிக தண்டனையின் மேல் நில்லாது அவ்வதிக தண்டனையைச் செய்யும் அரசன் மேல் கிண்றது. அவன் அது செய்தற்குடன்படுவாரை யல்லது கூட்டாமையால், கல்லார்ப் பிணிக்கும், என்றும், மற்றையவற்றை யெல்லாம் சமக்கிண்றது (நிலத்திற்கு) இயல்பாகங்கள் நிலக்குப் பொறை அது வல்லதில்லை என்றஞ்சு சொல்லினார். நிலத்திற் கென்பது செய்யுள் விகாரத்தால் நிலக்கு என வந்தது. இதனால் அஞ்சவனவற்றைச் செய்தவின் குற்றஞ்சு சொல்லப்பட்டது.

க—ரூ: கடுங்கோலாசன் நீதிநூல் முதலியவற்றைக் கல்லாதவர்களைத் தனக்குப் பகுதியாகச் சேர்ந்துகொண்டு துடிகளை வந்தது வான் எ-ம்.

10. The earth bears up no greater burden than a cruel sceptre which attaches to itself ignorant men as the ministers of its evil deeds.

நுஅ-ம் அதி. கண்ணேட்டம்.

58. ON A GRACIOUS DEMEANOUR.

கண்ணேட்டமாவது தன்னேடு பழகினவரைக்கண்டால் அவர் சொல்லியவற்றை மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர் மேல் கண் ஒடியவிடத்து கிகழுவதாகலால், அப்பெயரை உடையதாயிற்று. இது தாட்சஸ்ஸியமென்றும் முகங்கொடுத்த வென்றும் சொல்லப்படும். முன்னர் வெருவந்த செய்யாமை பென் னு மதிகாரத்திற் சொல்லிய அதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துச் சொல்லுதலால், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கண்ணேட்ட மென் னுங் கழிபெருங் காரிகை யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

ப—ரை: கண்ணேட்டமென் னும் - கண்ணேட்டமென்று சொல்லப்படுகிற, கழிபெருங் காரிகை - மிகவும் பெரிய (சிறப்புடைய) அழகானது, உண்மையான் - (அரசரிடத்து) உண்டாயிருத்தலால், இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது, உண்டு - உண்டாகின்றது, எ-று.

வ—ரா: 'கழிபெருங் காரிகை' என்றவிடத்துக் கழிபெரும் என் னும் ஒருபொருட் பன்மொழி இவ்விராமத்து சிறப்புணர்மாறு கின்றது இவ்வழகு அவ்வழிர்க்கு அவயவமாயிருத்தலால் [அவ்வழகிற்கு] 'உண்மையான்' என நிலைபெறுதலுஞ் சொல்லினார். கண்ணேட்டமில்லா கை வெருவந்த அஞ்சுவனவற்றைச் செய்தலாகலால், அவர் நாட்டு வாழ்வார் புலியையடைந்த மானினம்போதறு காப்பிடம் பெறுமை பற்றி இவ்வுலகுண்டு என்றார்.

க—ரா: கண்ணேட்டமென்னுந் சிறப்புள்ள அழகினயுடைய அரசானு நாடு துறைவின்றி வாழும் எ-ம்.

1. The world exists through the greatest ornament of princes, a gracious demeanour.

கண்ணேட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

ப—ரை: உலக நடையானது, கண்ணேட்டத்து - கண்ணேட்டத்தினிடத்தே, உள்ளது - நிகழ்வாகம், (ஆதலால்), அஃதிலார்-அக்கண்ணேட்டமில்லாதவர், உண்மொளராதல், நிலக்கு - இந்நிலத்திற்கு, பொறை - பாரமாதற்கே, (வேலெனுண்றற்கு அன்று), எ-று.

வ—ரை: உலகநடையாவது உபகாரஞ் செய்தல், காப்பாற்றல், பிழைத்தன பொறுத்தல் என்ற இவை முதலானவை; அவை உண்டாகாமையினால் கண்ணேட்டமில்லாதவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாரென்பது பற்றி 'நிலக்குப்பொறை' என்றார். ஆதற்கு என்னுஞ் சொல் எஞ்சி (குறைக்கு) நின்றமையின், அது வருவிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டு பாட்டாலும் கண்ணேட்டத்தினது சிறப்புச் சொல்லப் பட்டது.

க—ரை: உலக நடையானது அரசரது கண்ணேட்டத்தின் கண்ணே நிகழ்கின்ற தாதலின், கண்ணேட்டமில்லாத அரசர் உலகத்திற்குப் பாரமாவார் எ-ம்.

2. The prosperity of the world springs from the kindness of kings; the existence of those kings who have no kindness is a burden to the earth.

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென் கண்ணேட்ட மில்லாத கண். [ஞங்]

ப—ரை: பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற்கெறும் லோடு, இயையின்றேல் - பொருத்தமில்லையாயின், என்னும் - என்ன பயனுடையதாம், (அதுபோல) கண் - கண்ணுனது, கண்ணேட்டமில்லாத கண்-கண்ணேட்டமில்லாதவிடத்து, என்னும் - என்ன பயனுடையதாம், எ-று.

வ—ரை: பண் கண் என்பன ஈதுதோன்றுச் சாதியொருமைப் பெயர். பண்களாவன: பாலியாழ் [வீணை] முதலிய நூற்றுமூன்று; பாடற்கெறுமில்களாவன: யாழினிடத்துவாரதல், வடித்தல், உந்தல், உற்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை என்னும் எடும்; பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், வைவரல், சௌலவி, விளையாட்டு, கையூழி, குறும்போக்கு என்னும் எடும்; கண்டத்தினிடத்து

அடுத்தல், படித்தல், களிதல், கம்பிதம், சூழலம் என்னும் ஜக்தும்; பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ண முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம்; இப்பாடற் றெழில்களுடன் பொருக்தாவிடத் துப் பண்ணைமல் (இசையினால்) பயனில்லாதவிதம் போலக் கண்ணேட்டத்துடன் பொருக்தாவிடத்துக் கண்ணாற் பயனில்லை என்பதாம். (தாட்சண்ணியம் ஒருவர்மேல்) கண் சென்றவி-த்து உண்டாவதாயிருத் தலால் அக்கண்ணை (தாட்சண்ணியத்திற்கு) இடமாக்கினார். ‘இல்லாதகண்’ என இறதியிலுள்ள கண்ணென்பது இவ்வென்னும் பொருதாய் நின்றது.

க—யை: நாடிக்கீணியில்லாத கண் பயனுடையதாகாது எ-ம்,

3. Of what avail is a song, if it be not fit to be sung? What is the value of eyes in which there is no kindness?

உள்போன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணேட்ட மில்லாத கண்.

ப—ரை: அளவினால் - தகுமளவாக, (அளவுகடவாத), கண் ணேட்டம் - கண்ணேடுதலை, இல்லாத - உடையனவல்லாத, கண் - கண்கள், (கண்டார்க்கு), முகத்து - முகத் தினிடத்து, உள்போல் - உள்ளனபோல, (தோன்றுதல் அல்லாமல்), எவன் செய்யும் - (வேறு) எப்பயனைச் செய்யும், எ-று.

வி—யை: தோன்றுதல் அல்லாமலன்னுஞ் சொற்கள் அவாய் சிலையால் வந்தன. அளவுகடங்க கண்ணேட்டத்தினின்றும் கீங்குவ தற்கு ‘அளவினால்’ என்றார். [அளவினாற் கண்ணேட்டமில்லாத கண்கள்] ஒரு பயனையுஞ் செய்யாகவென்பது குறிப்பெச்சம்.

க—யை: தநுமளவாகந் நாடிக்கீணியத் செய்தலில்லாத கண் களால் யாதோரு பயனுமில்லை எ-ம்.

4. Beyond appearing to be in the face, what good do they do, those eyes in which there is no well-regulated kindness.

கண்ணிற் கண்கிலங் கண்ணேட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்.

ப—ரை: கண்ணிற்கு - (ஒருவன் து) கண்ணிற்கு, அணிகலம் - அணியும் ஆபரணமாவது, கண்ணேற்றம் - தாட்சண்ணியமாப், அஃதின்றேல் - அவ்வாபரணமில்லையாயின், (அக்கண்), புண்ணென்று - புண்ணென்று, உரைப்படும் - (அறிவுடையவரால்) அறியப்படும், எ-று

வி—கை: கண்ணிற்குக் கண்ணேற்றமின்றி வேறுபரணமில்லாமையால் [கண்ணேற்றம்] ‘கண்ணிற்கணிகலம்’ என்றும், [கண்ணேற்றமில்லாத கண்] கண்ணேயத் தோலறிலூம் கோய்களாலும் புலன்களைப் பற்றுதலாலும் தயர் விளைத்தலோக்கிப் புண்ணென்றுமாறாப்படும் என்றஞ் தொல்வினார். இவை மூன்று பாட்டாலும் கண்ணேற்றம் செய்யாது சிற்ற கண்ணின் குற்றஞ் செரல்லப்பட்டது.

க—கா: தாட்சண்ணிய மேள்ளும் ஆபரணமில்லாத கண்டுண்ணுதுமன்றிக் கண்ணுகாது, எ-ம்.

5. Kind looks are the ornaments of the eyes, without these they will be considered to be merely two sores.

மண்ணே டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணே
டியைந்து கண் னேற்றா தவர்.

ப—ரை. கண்ணேடு - (ஓடுதற்குரிய) கண் னேடு, இயைக்கு - பொருந்தியிருந்தும், கண்ணேற்றாதவர் - அக்கண் னேற்றுதலில்லாதவர், (சஞ்சரிக்கின்றவராயிருந்தாலும்), மண் னேடு - மண்ணேடு, இயைந்த - பொருந்திநிற்கின்ற மரத் தனையர் - மரத்தனை யொப்பர், எ-று.

வி—கை: ‘கண்னேற்றாதவர்’ என்றவிடத்துச் சினையாகிய கண்ணினது ஒதுதல் விளை ‘ஷடாதவர்’ என்னும் முதல்மேல் நின்றது. மரமும் கண்ணேடு கூடிக் கண்னேற்றாமையால், இது தொழிலுவகைமயனியாம்.

க—கா: தாட்சண்ணிய மில்லாதவர் மாந்தி நோப்பாவர் எ-ம்.

6. They resemble the trees of the earth, who, although they have eyes, never look kindly on others.

கண்ணேட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடை
கண்ணேட்ட மின்மையும் மில். [யார்

ப—ரை: கண்ணேட்ட மில்லவர் - கண்ணேடுதலில்லாத
வர், கண்ணிலர் - கண்ணுடையவருமல்லர், கண்ணுடையார் - கண்
னுடையவர், கண்ணேட்ட மின்மையும் - (கண்ணிலராதலன்றி)
கண்ணேடுதலிலராதலும், இல் - இல்லை, எ—று.

வ—ரா: கண்ணுடையவராயிருந்தால் காட்சியினிடத்தே அக்
கண் ஒடிம் என்பதுபற்றிக் ‘கண்ணேட்டமில்லவர் கண்ணிலர்’ என்று
கூறிப் பின்பு அக்கண்ணேட்டமில்லானமையை யெதிர்மறை வாயிலாகக்
‘கண்ணுடையார் கண்ணேட்டமின்மையுமில்’ என்று விளக்கினார். இன்
மையுமென்ற அம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சவுமைம். இவையிரண்டு
பாட்டாலும் கண்ணேட்டமில்லாதவரது இழிபு சொல்லப்பட்டது.

க—ரா: நாட்சண்ணியில்லார் தநுடநும் அஃதுடையார் கண்
னுடையவருமாவர், எ—ம்.

7. Men without kind looks are men with out eyes; those who
really have eyes are also not without kind looks.

**கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணேட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத் தீவ் வலகு.**

ப—ரை: இவ்வுலகு - இவ்வுலகம், கருமம் - (முறைசெய்த
லாகிய தமது) தொழில், சிதையாமல் - அழியாமல், கண்ணேடு
வல்லார்க்கு - கண்ணேடுதல் செய்யவல்ல அரசர்க்கு, உரிமை -
உரியதாந்தன்மையை, உடைத்து - உடையதாம், எ—று.

வ—ரா: தம்மோடு பழகினவர் பிறர்க்கு இடுகண் செய்தவி
—த்து அப்பழகினவரைக் கண்ணேட்டஞ் செய்து தண்டியாத அரசர்க்கு
முறைகெடுதல் முன்னே ‘ஓர்க்கு கண்ணேடாது’ என்னுங் குறளிற்
கூறிய முறை இலக்கணத்தாலும் பெற்றும். முறைகெடுவரும்ததுக்
கண்ணேடுதல் செய்யாக்கமும் முறைகெடு வராவிடத்துக் கண்ணேடுதல்
செய்தலும் ஒருவனுக்குச் சுபாவுமாயிருத்தல் அருகமையாகலால் ‘கண்
ணேடவல்லர்க்கு’ என்றும், அச்சுபாபமுடையவர்க்கு உலகமுழுதும்
நெடுங்காலம் வசப்பட்டுவருவதால் ‘உரிமையுடைத்து’ என்றுஞ் சொல்லி
ஞர்; இதனால் கண்ணேட்டஞ் செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.

க—ரா: நீதிதவழுவாறு தமக்குபியவரிடத்துக் காட்சண்ணியாத்
செய்யவல்ல அரசர்க்கு இவ்வுலகம் நெடுங்கால முரிமையுடையதாதும்.

8. To those kings who are able to show kindness without injury to their affairs, the world will be all their own.

ஒஹுத்தாற்றும் பண்பினூர் கண் ஞூங்கண் ஜேட்டி
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

ப—ரை: ஒஹுத்தாற்றும் - (தமிழை) வருத்தும், பண்பினூர் கண் ஞூர் - இயல்புடையாரிடத்தும், கண்ணேடி - சண்டேநூட் தலைடையவராய், பொறுத்தாற்றும் - (குற்றத்தைப்) பொறுக்கும், பண்பே - இயல்பே, தலை - (அரசர்க்குத்) தலைமையான வியல்பு, எ-று.

வி—ரை: ‘பண்பினூர்’ என்றமையில் அவரது பழக்கம் பெற்றும், ஒஹுத்தாற்றும்’ பொறுத்தாற்றும் என்பதை இங்கு ஒருசொற்றால்மையன.

க—ரை: அரசர்க்குத் தலைமையாள இயல்பாவது தமிழை வநுத்து இயல்புடையவரிடத்தும் காட்சன்னிய மூடையவராய் அவர்கேய்த துற்றத்தைப் போறுத்திருத்தலே எ-ம்.

9. Patiently to bear with, and shew kindness to those who grieve us, is the most excellent of all disposition.

**பெயக்கண்டு நஞ்சன் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.**

ப—ரை: நயத்தக்க—யாவராலும் விரும்பத்தக்க; நாகரிகம்—கண்ணேடுதலை, வேண்டுபவர்—விருப்புவோர், நஞ்ச—நஞ்சை, பெயக்கண்டும் - (பழக்கின தமக்கு) இடப்பார்த்தும், உணடு—(கண்மறுக்க மாட்டாலையால் அநஞ்சினை) உணடு, அமைவர் - (பின்னும் அவரோடு) பொருந்துவர், எ-று.

வி—ரை: அரசர் அவரைத் தண்டியாத கண்ணேடுட்டஞ் செய்ய வேண்டுவது (அவர் பிறநிடத்துக்குற்றஞ் செய்தபோழுஞ்சு) தமிழ்த்தக்குற்றஞ் செய்தபோதைப்பது இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப் பட்டது.

க—ரை: தாட்சன்யமூடைய வேந்திர்த்தமோடு பழக்கின தமக்கு நஞ்ச கலந்த உணவிட்டாலும் அதனையுண்டு அவரோடு பின்னும் நேசிப்பர், எ-ம்.

10. Those who desire to cultivate that degree of urbanity which all shall love. Even after swallowing the poison served them by their friends, will be friendly with them.

